

A

248

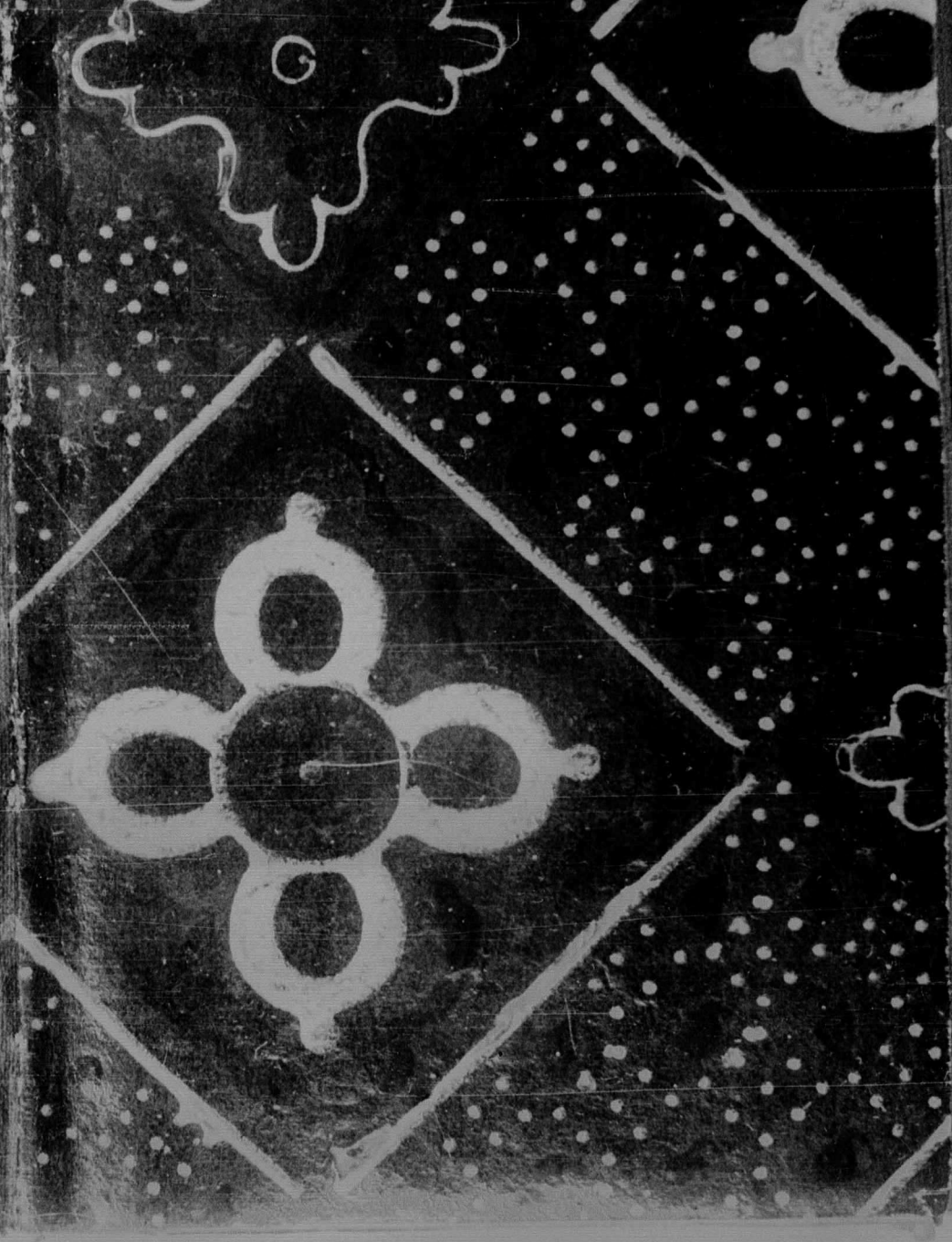
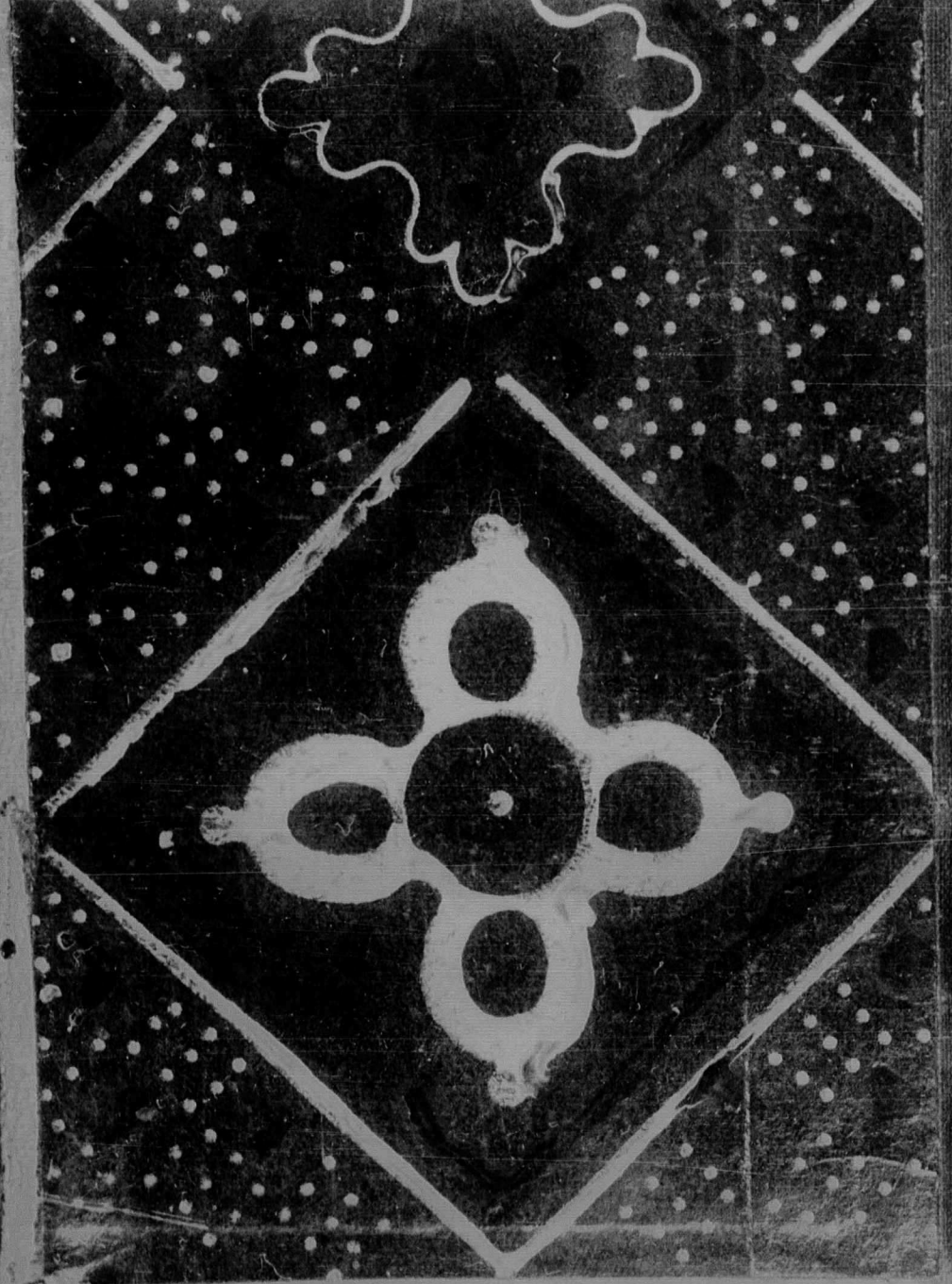
VII.

Heltai Gáspár: Isteni ajándékok és
könyörgések. Kolozsvár, XVI. sz.
Szabó I. 347.

Kolozsvári Egyetemi Könyvtár RMK 460.

M. könyvtár. 460

ERD. MUZ. EGYL.
REGI MAGYAR KÖNYVTÁR
1. Hung. 14. szám
Unicum

M. K. Knyukha 460

M. K. Chyulán 460

658

M. könyvtár. 460

nyúlár. 460

460

Madsen's House

uan az iámbor és kerebt-
yén oluafőknac, Istennec minden
bűkséges iauait, Mind testieket,
s mind lelkieket, Az ő áldot
scent fiaban, a mi yrunc Ie-
sus Christusban: Amen.

✠.

✠.

TIS Telendő és ferelmes At-
tyamfiat: Im eőt e kis könyvet ke-
gybe vedegőttem, es e rendre ho-
tam. Na-
gyob hat onnac ckaert. Hogy az együgyű
kerebtýének nec lönne valami formulat ka
Mint diczernec naponkent az ő áldot Is-
tenneket, Es mint könyörgenenec neki min-
den bűkségeken, es mint diczötenec buz-
goságos lelki hálaadásokkal.

En kedig noha eőt műelem, ő és kerebt-
tyéni indulatból, bándekból es tanácsból
De vgyan előttem a kepe, Mint kezdec-
ezért, e munkamert, iarni, Es mint fűzet-
nec ennekem erőtte, kiualtkepen a Colos-
VARI pasquillároc, es a felette igen bölcz
kouáczo, kic minden heten wy Opiniokat
es hitnec ágait koualczołnac nagy gyönyö-
rűségeckel es kaczaggaşlockal.

Mert az ő hitek nec ágai között ez is e-
gyic, hogy az isten őtől fogua az ő tana-
czában mindeneket el vegezet, mind iokat
(:) ű smind

mind gonofokat: es hogy mind a ide, s
mind a gonofac Istenből vadnac es hogy ol-
lyan bolgaia az Istennek az Iudas, a gonof
arulo, mint bent Iacob. Mert a Christus w-
runknac el arulasual binte vgy be tellye-
fitotte legyen az Istennek akarattyat, mint
bent philep Apastal, kővetuen Christus w-
runkat, es predicaluan az Euangelicmot.

Ez vndoc ag melé, mast kapczolnac: tu-
dnia illic, hogy az Isten az ő öröktől fogva
valo tanaczaban ezt is el végezte minden
ember felől: mikoron bűlettesec ez vilagra,
Mikepen, kiktől, melly helyen &c. bűlet-
tesec: mint legyen az vtán dolga, fegeny,
kazdag, vac, bēna &c. legyen. Es hogy el-
lyen, művel birion. Ennec immar Conclufi-
ot csinálnac. ha, vgy mondnac. ezec mind
el vadnac végezue az Istennek öröktől fog-
va valo tanaczaban, Nem kel tehát a kere-
tyén embernek imádkozni: Nem kel semmi
ért az Istennek könyörgeni. Mert a k. kö-
nyörg az Istennek, az hitettlen: nem hív
az Istennek öröktől fogva tanaczát es gond-
gya viseletet: es hitetlenséges kétségöl
meg kísérti az Istent. Mert ha az verőbne
meg bamlalta az ő mindennapi eledet, es
a buza bōmetskeket, mellyel egy egy napon
élni kel: Művel inkább bamlalta meg a mű
mindennapi eledelünket: ő teremőnc es
attyánc: ő tartozic vele, hogy gondunkat
viselje. Nem kel műnkűnc az ő dolganban
practical.

practicalnunc &c: Bolondilag ezokacrt
imadlag, es a könyörges.

Innet immar ream kezd nec tēni, mond-
uán: Im el bolondult es gyermeke lőt az
vény Heltai Gaspar: Im esmet papasa akar
lőni, hogy wy Solosmas BREVIARIA TAKAR
börzeni. Im a Babad Kerebtyeneket wyon-
nan a Pápai köttretzbe akaria be bōritani.

De, attyamiai Kerebtyenec, noha bānő
effele Opiniokat, es merges karomlásokat
Azert nem igen gondoloc vele. Mert igen
magas a menyörőg. Nem hallic oda mindē
kiáltás. Sőt bűlec is ennec. Mert effele ki-
áltással ő magoc meg bizonyittyac, hogy
nem ő menesec fele vagyoc, Es hogy az ő
kalandásokban ninczen resem: Mellyről há-
lát adoc az Istennek: Könyörgec is neki buz-
go bűből, hogy ennec vtanna is oltalmaz-
zon engemet az ő tarsaságtokol, es tarczon
meg engemet az egy egyűű tudomány-
ban, az ő tőta igeleben, Hogy igaz hitből
es tőta bűből őtet egyedül bōlgalhasam
mind végic, az ő áldot bent fiaban, a mű w-

gunc Iesus Christusban, Az ő bent

Lelkenec általa: Amen:

AMEN.

HOGY AZ IMÁD-
ság, Es Istenhöz való Kőny-
ergés búkféges, és hasznos
legyen.

Nyilván való az áldot Isten
fiának, a m̄ wrunc Iesus
Christusnac, paranczolat-
tya az Imádság és a kőnyergés
felől az Euangeliomba. Sőt a
formája is, Miképpen kellyen
kőnyörgeninc a mindchato Wr
Istennec: Matth. 6. Luc. 11.

De nēczac arra vagyunc kő-
telesēc az Isten fia nac paranczo-
lattyából, Hogy a m̄ mennyei
fent atyanknac kőnyörgiinc
a m̄nē mindennapi búkfégünk
ból, és búkfégünc ért: Hanem
az wr Istennec ígéie arra is int,
Hogy egyebec ért is Imádkoz-
zunc, Es hogy egymás ért kő-
nyörgiinc.

Mert ecképpen szól fent Iacob
Aposto

Apától: Kőnyörgietec egy-
más ért: Hogy meg menekedie-
tec, auagy, hogy vduözüllyetec.
Mert a híw iambornac kőnyör-
gése nagyot tehet: Ha vgyan va-
lóba, auagy meg tekélésel kőnyö-
reg. Ez ígéckellátodé, hogy fēc
Iacob m̄nket arra vnfol, Hogy
öremest és gyakorta Imádkoz-
zunc, és hogy nem czac a m̄n-
nen búkfégünc ért Imádkozzunc
Hane n felebaratünc ért is kőnyö-
regiinc az ő búkfégekben, és
nyomorúságokban. Mert ki feie-
zet be fēddel fol, monduán: Kő-
nyörgietec egymás ért. Viga-
talo be fēdet is raggaft mellé:
Mert a híw iambornac kőnyörgé-
se hatharo, és nagyot tehet, Mi-
korō valóbā kőnyörg az Istēnec

Ha kedíg te kőbeledbe néz-
uén, attyámia Keresnyén, e fēc
mondod ennekem: Hallom iól:
(c) iii De én

De én egy begény, együgyű bü-
nes ember vagyoc. Nem nekem
valo ezek ért az Imádkozás. Fe-
lel Bent Iacab, és ezt mondia: Az
Illyes Binte ollyā ember vala mint
mū: Es imádlagiban könyörge
az Istennek, hogy első ne lőnne:
Es negyed fel estédeig nem lőn
első è földre. Esmet könyörge.
Es ottan első lőn.

Latodé, Műnemű példát ad
Bent Iacab előnkbe, Tudnia il-
lic, Bent Illyest: Es azt mondia:
Hogy Binte ollyan ember volt,
mint mū. De te talám ezt mon-
dod enygem: Binte az a dolog:
Illyes felől föl Bent Iacab: Ki no-
ha ollyan ember volt, mint mū:
De azért Istennek Berelmes Pro-
phetia volt, Bent és igaz volt.
Arról föl Bent Iacab: Hogy az i-
gaznak könyörgése nagyot tehet
Isten előtt: De én köbelembe te-
kennem,

kennem, talám kizodá vagyoc.

Hald meg, attyámfia kereft-
yén: Illyes, kiről Bent Iacab föl,
Noha Istennek volt Propheta-
ia: Azért nem Angyal, hanem
czac ember volt. Ha igaz volt:
Meg ertzed, Kiczodát neuezzen
a Bent írás igaznac. Tudnia illic,
Nem azt, ki minden fogyatkozás
és bűn nélkül vagyon: Mert ol-
lyant senkit nem találni mind az
emberec között, az egész földön.
Mert minnyaiunknac vallást kel-
tőnninc Bent Dauiddal: Hogy
ninczen senki igaz mind az em-
berec között, mind az egész föl-
den: Hanem, Azt az embert mōd-
ia a Bent írás igaznac: Ki iga-
zán meg tért az ur Istenhöz. Es
esébe vőtte magát, Sanya banya
az ő bűneit, mellyekkel az vak-
ságban meg bántotta az ő Isten-
ét. Émelet, ki meg fogja igaz
(?) v hitet,

mit, és lelkünk bizodalommal, Az
Istennec Lelkénec iyléséből, és
czelekődéséből, Az Istennec ke-
gyelmeséget, az Wr Iesus Chri-
stusban, az Istennec irgalmasága-
ból nekünk a dattatott megváltó-
ban, és Közbejárónkban, Elhi-
uén töllyes fiúéből, Hogy ez ad-
ta magát halálra a mi bűnünk
ért, és az ő kénfévedésével és ha-
lálával től eleget a mi bűnünkért,
Is hogy halotából fel tamadott a
mi igazlétünkért, Mint fent
Pál mondja: Rom. 4. Elmet ki
az ő elmejében és fiú-ben, Az
Istennec Lelkénec iyléséből, meg-
wyult, Hogy immar gyűlöli a go-
nóit, és szereti az iót, Es a kegy-
elmes Istennec akarattya mellé
rendőlte az ő akarattját, Es késő-
a mac, minden rehetlégével en-
gódai, Es arra ügyeközi, Hogy
fián bándéckal soha ne vessen az
ő kegy-

ő kegyelmes mennyei fent a-
tyának ellen, Kí az ő áldot fent
Fiát halálra adta érőtte, Es an-
nyi sóc iót czeleködet mind éli-
tic vele. Noha azért az ő czele-
kődésében nem tellyességgel telé-
letes, Hanem gyarlo, és ember
gyarloságból, minden gonóka
haylando. Mert így fól az Isten-
nec Leike a fent írásban, Pro. 24.
Hogy még az igaz is hűtő
el elic egy nap.

Ebből ebedbe veheted, Kí az
da legyen az igaz, Tudnia illi-
ez, Kí igaz hűből pannen-
tart, Es fián bándéckal elmet bűn-
be nem akar ferezni: Mert
az Isten előt az ollyá ember ke-
ues. Es a kegyelmes Isten me-
boczátta ennek minden bűnét,
Es az ő áldot fent Fiának elégté-
telét neki tulaidőyitotta, a Isten ec-
álata

által, Es fent Lelkenec általa
meg v'yittyá és meg fenteli ást,
à mennyei bodogfágnac örök örök-
röklégére.

Igy szól fent Pál ezekről, az
igaz emberekről, Rom. 5. Meg
igazulván ez okaért, vgy mond,
hitnec általa, Békeségűnc vagyō
immár az Istennel, à mű Wrunc
Iesus Christusnac általa: Kinec ál-
tala be ferkőzészűnc vagyon, à
hitnec általa, è nagy Kegyelem-
ben, mellyben meg állapattunc,
Es d'iczőkedűnc reménlégben
az Istennec nagy d'iczősége felől

Ésmet vgyan ezen fent Pál,
Rom. 8. Semmi kárhostratás nin
ezen immár, vgy mond, azzok-
ban, kic à Christus Iesusban vad-
nac: Kic nem à testnec kiuanfága
ferént iárnac: Hanem à fent Lel-
kenec iyhlése és vezetése ferént
Mert ezec az Istennec fiai, kic
vezet

vezetett az n'istennel
által. Olyyan volt fent Illyes: No-
ha mű hozzánk hasonló en ter-
völt, gyarlasag ockal könnyű vé-
tőue, Mint fent Iacob mondja,
Es neha czac en ter völt, De a-
zért vgyan birt az Istennel az I-
mádságnac és könnyőgésnec ál-
tala, Es mind ást nyerte tőlle, à
mit ő akart. Eképpen mű is, no-
ha czac emberc vagyunc: Czac
hogy igaz hitnec általa be legy-
űnc plantálua az Isten fiabā, à mű
Wrunc Christus Iesusban, Es fán
fándéckal ne tusakodiunc az Istē-
nec akarattya ellen, Hanem min-
dē tcheisgűnckel arra vgyekőz-
zűnc, hogy őneki, az ő fent pa-
ranczolan ferént engediűnc, Ot-
tan à mű Megváltónkba és Köz-
bejárónkban, az Wr Iesus Chri-
stusban igazac lesűnc: Es ha kö-
nyőrgűnc az Istennec, Meghal-
gattya

gy ercű és hathatoló a mű köny-
örgésűnc, Es mindeneket meg-
nyerhettyűc ő tőlle, Mint fent
Iacab mondia: Noha czac gyarlo
emberec vagyunc, a mű törméfe
rűnk nec romlássala ért. Mert nem
a mű fiaiát igazságunkért vagyűc
igazac az Isten előtt: Hanem a mű
Megváltónknac igazságaért, az
mű Wrunc Christus Iesus ért, Mi-
ért hogy hitnec általa ő beleie fel-
öltetűttűnc: Mert ő műnekűnc
a mű drága menyeközés ruanc, ki-
ben a hatalmas Isten eleybe me-
rűnc körűlni, és ő előtt forgó-
dani. Valaki kedig ebbe fel nem
tezie, Tudnia illic, Igaz hitnec
általa: Ez nem mehet az Isten-
nec eleybe: Mint Christus Wrűc
ő maga mondia: Ioan. 14: Senki
nem mehet az Atyakoz, Hanē
czac én általam.

N W

Vegre,

lát is habdta könyörgésűnk nec.
Ezert én is egybe gyűtöttem, és
egybe fedegőttem ez heti köny-
uetsket, Es minden napra olly I-
steni diczireteket, és könyörgése-
ket rendőttem, mellyec az én i-
téletem ferént, az Isten nec ige-
iében fondálua vadnac: Mellye-
ckel az egyűgyű keresűyén napō
ként diczirheti az ő Istenét, Es
minden bűklégiben könyöre-
het őnekí.

Ha meg bolit érötte a felette
igen bölcz Pasquillar: Metzűnc
vülle a Papai Solosmás könyuets-
keuel: Annac én est mondom:
Tarcz toua túro orodat: Mert
meg mondotam, Hogy nem va-
gyoc a tú kalandostec fele. Ne-
ked, és a te turo bruderek nec sem-
mit nem csináltā. Tudom, hogy
m'g a Pater noster tú nektec rem-
iō, Nem hogy valamelly iambor-

A

nac 122

nac tanacza auagy munkája tün-
kterc ió volna, Nem csináltam tün-
nekterc semmit. Mert ha tñ ma-
gátoc valamit végefterc és csinál-
toc ma: Hólnap, vagy két hol-
nappal ez után, vgyan tünkterc
semmire kellő: Maga az végezé-
ben áldot és igen fent dolog volt.

Az iambor együgyű kereftyé-
nek nec akartam è műkammal
használni, Kik nec is ked-
ues lefen è munkam, iól

✠: tudom. ✠:

✠:

AZ EGYHÁZBELI Imádkozásáról.

A Pasquillároc, és azzoknac forgo do-
ctori, a több czauargo hitnec Agai kö-
zűbe, eát is be helyhertöttec, és egy nec
tarttyac: hogy az igaz kereftýenek nec né-
külfcg templomoknac auagy egyházoknac
lónni. Okat imeót adiac. Mert a Pápa talál
mania: Es a Pápa baluányozot benne. Ter-
telmesec ezokaert mind az egyházoc, es le-
kel őket törnyi. Az Wre a föld. valahol va-
gyon

gyon a Kereftýen, ott bent helyen vagyó.
Nem kel ezokaert a Kereftýenek nec tem-
plomozni &c.

Az en iteletem verént, è forgo Docto-
roc, az ő felette való bölczeffégeckel sem-
mit nem keres nec. Hanem czaceát, Hogy a
Kereftýeni Gyűlekőzetekben minden io
őrtartassoc, rendeleffec es fenytesslec meg
űnyenec: Es hogy a űegény kölcg meg vad-
dullyan, Es hamarsággal pogausagra hies-
sen, Meg vetuen es el hagyuan a Kereftýe-
ni hitet. Bolond merges annya ez, Ki meg
fereűtuen az ő gyermeket. es latuán, hogy
meg maculalta űegény magát, Es a feredet
az vndokfágert, nem czacaz vndokfagot
vizeffől a ganera hordia: Hanem mind a fe-
reűtő tekenet, s mind a űegcy gyermekczet
mind vizeffől ki hagyittya az vtzara. Nem
iambor annya ez. Ha a Pápa meg találta a
Templomoknac épűteset, (maga nem ő ta-
lalta: Hanem az iambor első Kereftýen fe-
redelmec, űeretedből épűtetec az első Egy-
házokat, a űegény Kereftýenek nec, Kereftý-
tyeni halaadásból: Es neueűterc egyházok-
nac, a űent Egyházatol: Miert hogy a Kere-
ftýeni Gyűlekőzet oda egybe gyűlt mindé-
nap az Iffeni diczirettre, Imadságra, Iffeni-
nec igei enec tanolasára, es az egyeb kere-
ftýeni czelekődetekre, Melly okaert is o-
RATORIVMNAC neueűterc: Az igen régi Do-
ctoroc irtac erről, Mint Tertullianus, Ki
czac más fél ház cűrendővel predicallo

A 6

C 10

Christus Wrunknac vtánna) P. ha a Papas-
sóc baluanyazasfokkal meg festőtötték az
zokat: A Keresztényec veslec ki a baluanyo-
kat belőle, és fentellyéc meg azzokat wy-
onnan az Istennec igeienec igazán való hit-
detesuel, az imádsággal, és mind az egyéb
fentéges czeleködetekkel.

De hadarianac e czauargo Dačoroc
ez ő bolondságoval. Hitem a Keresztényen
iambor tanyitoc meg gondollyac az ő tette-
ket, és intenitudiac az iambor keresztényen
fejedelmeket az ő tettekre, Mit kellyen ő-
nekic az Istennec tettefegere, és a Vegeny
kösségneć vduőfegere czelekednieć. Mert
ha nem művelic, lay őnekic.

MINT KELLYEN I.
mádkozni a Keresztényen ember-
nec, midőn az Egyházba
megyen.

OR ŐC Mindenhato Wr I-
sten, mű mennyei fent At-
yanc, A te felségednec iouoltá-
ból, és nagy kegyelmességből
im be megyec az Egyházba, A
Keresztényi gyülekezecnec helyé-
re, melly

re: **Diczi reteckel körüllýűne**
mádságnac háza: **Hogy én is**
tőb hiw Keresztényyiddel tegedet
diczirielec, és könyörögiec tege-
ked, tégedet beczőluén. és fel-
magafialuán: **Felséges kegyel-**
mes Wram, Legy kegyelmes en-
nekem, Boczásd meg ennekem
minden bűneimet, meg teként-
uén a te áldot fent fiadat, a mű
Közbeiaronkat, az wr Iesus Chri-
stus, és annac mű értőneć való
fűzetéset, Es ad ennekem a te
fent Leikedet, ki vezérillyen, ta-
niczon, oktason és igazgason en-
gemet a te vtaidon, Teneked min-
den kedues dolgaidban: Had ve-
zerillyen engemet a te igazságod-
ban: Had igazítsen engemet a te
igazságodnac vtaira: Had vezér-
illyen engemet a te paranczolatid
nac esucnyne. Mert te vagy az
én egyeculen egy Istennem, Is az

A in **istenne**

házaadnac, és ferelmes Gyűlekő-
zetednec. Es lelki örömmel, és
nagy kéuanfággal fietec közzük-
be, és egybe társolkodom velec,
à te hiw fiaiddal, és leanyiddal,
kic igaz hitből, és buzgoságos fe-
retedből tisztelnec tégedet, Es
nagy lelki diczireteckel te róllad
vallást tesnec, Es kic à te áldot
fent Fiadban, à mű Wrunc Je-
sus Christusban, mindenképpen
köduesködnec te neked: Mikép-
pen à te régi kedues fent folga-
id is czelekötenec, Kiualliképpé
à te nagy Királyod, à fent Da-
uid: Kieképen intötte az ő Feie-
delmit, Nemelit, Vitézli folgait,
és az egész ropont Népet: Psa. 95
Iertec el, vigafággal énekellyűnc
az lehoua Istennec, Oruende-
zéssel diczirűnc à mű Megfabadi-
tonka

tonkat: Diczireteckel körűllyűnc
az ő fine eleybe, Es vig éneklé-
seckel gyönyörkediűnc ő előtt.
Mert ő, az lehoua, à nagy Isten,
Es ő à nagy Király, ki minden I-
stenneckel auagy Királyockal és
Feiedelmeckel bir: O közébē va-
dnac minden völgyec: Oué à ten-
ger is: Mert ő csinálta azt: Es
mind az egész föld is őué: Mert ő
kezénec czinalmánya. Mondom
ezokaért, löyetec el, burullyunc
eleybe: Haytsunc főt s' terdet ő
előtte, az lekoua Isten előtt: Mert
ő à mű Istennűnc: Es mű vagyunc
az ő legeltetésénec népei. Ha ez
mai napon meg halandiuc az ő
géiét, vgy lesűnc az ő iuhai. O
dragalatos intés: Mellynec hogy
engethesűnc, Felséges kegyel-
mes Istennűnc, Lagyicz meg, à
te fent Leikednec tűze által
à mű főucűnket,

Olúazd

Olvázd me, kegyelmes Attyánc
azzokat, hogy kőuekből hufa és
igen engedelmessec legyenec, Es
minden ellened való rugas nélkül
à te akarodnac engedienece, ó-
tóc vduóféguinkre, à te áldot bēt
Fiadban à mű Wrunc Iesus Chri-
stusban: Amen, Amen.

Eképen imádkozzál, Keresztény ember,
az vton, mikoron megy az Egyházban, à
Keresztényi gyülekezetnek helyere. Es e-
zekről emelkedél es gondolkodál né ho-
az alla s fel: Ne czaczoggy gonoszar-
sággal heiba való dolgokat az vton. Sen-
kinek botránkozására ne vőmleleskedél,
se lepiél, se ciffrazad magadat. Es a kegy-
elmes Isten örül raytad, Es fel germeti vő-
uedben a le kő örömece tűzet, Es meg ko-
soltattya veled a mennyei bodogfagnac ide-
seget. Mellyben mostan is à vnt Angyaloc-
ezen módon diczirie es fel magavtallyac
vintetlen az áldot Ifent, es az ó áldot ba-
ranyat, à mű Wrunc Iesus Christust.

Mint bēt Daniel Prophetá. Es vnt

Janos mondá: Daniel. 7. 9

Apocal. 5. 7. 14. 19.

✠ ✠ ✠

✠ ✠

MIKEP.

MIKEPPEN IMA D-
közéc à Keresztény ember az I-
stenec, à kegyelemec és az
Imádlágnac Lelkeért.

ORÓC mindenható W I-
sten, mű mennyei fent at-
tyánc: Miért hogy mű nem ert-
tyác, sem tudiac, Mit kellyen i-
mádkoznunc, és mit kellyen kőn-
yörgésünkben te tölled kéuánuc,
és kérnunc, à mű terméfetünk-
nec, à bűn által való nagy romlá-
sunc ért: Te pedig, à te nagy ir-
galmaságodból és kimondhatat-
lan nagy bölcseségedből, nagyob-
iót tudtz velunc czelekődni, ho-
gy nem mű, à mű goromba értel-
münkben tudunc kiuáni, auagy
te felségettől könyörgésünkben
tudunc kérni. Ezokaért te hoz-
zád kiáltoc, igaz lelki indulat-
ból, és könyörges teneked, hogy
B à te

à te kegyes igéretedet ferént ki
önted műreánc, à te kegyelmes
fégednec, és az imádságra indito
Lelkedet: Kiefedezzéc mű erő-
tűnc te előtted, Es könyörgien
értűnc kimondhatatlan nagy
ohaytásokkal: Hogy annac fel ge-
riefteséből, és indításából, tége-
det tellyes főűűnckel és főiunc-
kal, és tífia igaz ayítatosságbol,
minden tetettség nélkül, imádhaf-
sűc, és teneked esedezhesűnc, Es
hogy teneked az dicziretnec tífia
és kedues áldozattyá, mellyet
kéuanf, fel offerálhasűuc. Felse-
ges kegyelmes wram, Nyisd meg
az én aiakimai, hogy az én főia
mondhasson teneked à te tífia és
kedues dicziretedet: Vgy indicz-
al és fel geriefted az én elmémet
és főűemet, Hogy nem czac fő-

iam

iammal közelgesem hozzád, Es
nem czac aiakimmel dicziriem
és tífia tellyem tégedet, Sáyamnac
tölled táuolly leuén: Hanem à
te kegyelmességet ferént vissel
engemet, Hogy igaz imádo lé-
uén, tégedet imáodialac Lélekben
és igazságban, az én elmémnek tífia
főgyelmetes vóltábol, Min-
den képmutatás és tífia telleg kiua-
nás nélkül. Vgy igazgassad
pedig à te kegyelmes vóltódbol
az én elmémet, és főűemet, Ho-
gy semmit ollyat ne kéuányac
te tölled az én könyörgésemben,
melly à te fentféges akarated el-
lene volna: Hanem mind olly-
nokat, mellyec à te fent felséged-
nec tífia tellegére, és fent Neuéd-
nec fel magasztalására és dűcző-

B ij

fégére

segére, Es ennekem őtől vduo-
segére vadnac. Ezt is meg en-
gedied, mennyei ferelmes fent
Attyám, ennekem: Hogy à te
fent Lelkednek általa vezérlet-
tetuán, mindeneket tekéletes fű-
uel, io bizodalmos lélecekkel, és e-
rős hittel, és minden kétség nél-
kül meg váriam te fent felleg-
től, à mellyeket könyörgésemben
kéuánom tölled, Es olly bátor re-
ménységed gerieffen fűuemben,
Hogy azzokat minden botrán-
kozás nélkül, bekeféges és czen-
des fűuei, mind végig meg vár-
hassam, Es azzokat mind, te fel-
legednek bőw kezeidből, igaz
halaadással vehessem: Es hogy
tellyességgel à te fent akaratod-
hoz meg fűabhassam magamat,
Nem mutatuán te fent felleged-
nek semmi alkolmatosságot, sem
vdöt

vdöt, sem határt, sem valami mó-
dot, Miképpen és mimódon kel-
lyen te fellegednek meg halgatni
engemet, és ennekem segítségül
iőned: Hanem, hogy mindenko-
ron à te akaratod alláia (melly
mindenkoron fent, és igen ió)
vessem magamat, Es annac eged-
iec, és attól fűgiec, és mindene-
ket atól váriam tekéletes bizo-
dalómál, erős remenléggel, és bé-
keféges, és tűrő fűuel. Ezeknek
felette, à te fent Lelkednek általa
est è iót is meg műuelyed velűnc
Hogy annac vezérletéből elődbe
iőyűnc könyörgéssűnckel, Nem
à m i czelekődetűnkben és igasa-
gunkban valo bizodalómál, Mert
azzoc semmiec te előtted, à m i
nagy iarlóságűnc és romlásűnc
ért: Hanem hogy iőyheűnc à te
véghetetlen nagy irgalmaságod-
ra és

ra és kegyelmességedre. à te áldot
fent Fiadnac, à mŕ Wrunknac,
Megváltónknac és Közbeiaronk
nac neuében, Mellyben mŕ ne-
kŭnc czac bizodalmos merésse-
gŭnc vagyon, à te fent felséged-
nec méltóságos Szekednec eléybe
valo menekelésre, Es tégedet fiui
feretettel és bizodalommal valo
ides és ferelmes attyánknac neue-
zésére. Mŕ menyei ferelmes fŕt
attyanc, Erősits meg mŭnket à te
fent Lelkeddel, hogy ne habori-
czon meg mŭnket à mŕ gvarlo és
méltatlan voltunc, és hátra ne iz-
zen à te hozzád valo könyörgé-
sŭnktől. Arra segits meg kedig
mŭnket, Hogy tŕsta lelki eme-
rettel, és igaz bizodalmos fŕuel
és fentféggel fel emelhesŭnc min-
denkoron te hozzád à mŕ keze-
ŭnket, minden meg haborodas és
kŕtlégnyelkŭl: Es hogy tekeretese

és álhatatoson meg marathassunc
à te igaz hűetben, Es igaz Lelkŭ
bizodalommal könyörgheŭnc
teneked, Hogy à te fent felséged-
nec kegyelmes ígérteid ferént ve-
hesŭnc à te ferelmes attyai keze-
idből, minden fŕkségŭnkre va-
lo iauaidat, Mind lelkiŭket, mind
testŭeket: mind ez vŕdŕre valókat
mind öröckè valókat, A te áldot
fent Fiad ért, és fiadban, à mŕ W
rŭc lesŭ Christusbā, mŕ meg vál-
tonkbā és Közbeiarŕkbā: Amē.

Igy es eckeppen kel az iambor Keres-
yennec esedezni es könyörgeni az Istenec
midŕn az Egyházba be ment. Es nem kel ott
à predicationac elŕtte valami hűfűges dol-
gokat czelekedni. Mint hogy nemelylec alla-
fel vigyorognac es kandalnac cifrazuā ma-
gokat egyeb iaborŕknac botrákezafara: A-
ugy egybe le vŕlŭ ag ŕot vernec, meglen à
predicacio elerkŕzic: Es semmiből ne gŕdol-
lyac meg, miczoda vagyŕ elŕttec, Auagy mi-
re gyŭltenec legyŕ oda a keresŭtyeni gyŭle-
kŕzetnec helyere. Vay ki rŕttetes Chri-
stŭ Wraknac mŕdafa: Mat. 18. Az emberek
nec ŕamod kel adnec meg minde hűfűges
beszedeŕrŕl.

B. mŕ

III. T.

HETFORE VALO

Diczéretes és Imádságoc.

ELSŐ DICZIRET ES ALDAS.

ORÓC, Mindenható, felső
ges Isten, mennyei Szerelmes
fent Attyám: Tégedet diczírlec,
és mindenkoron fel magasztalom
à te áldot fent Neuedet, Ást aka
ron, hogy à te diczireted mindē
koron legyen az én fáyamban:
Hogy az én Lélkem mindenko
ron öruendőzzente benned, Es
hogy abból az öremből diczírten
és fel magasztallyon te felfégedet,
és diczeködiéc te benned, Es
hogy halákat adón teneked, à te
nagy kegyelmességed ért. Hogy
ez elmúlt éyel, és minden vődöm
ben, gondolat viseltel, Es meg
oltalmaztál engemet az ördegtől,
és annac minden csalárglágától
és kegy

és kegyetlenségétől, Es minden
veszedelmec és romlásoktól, Es
minden károktól, Mind testemet,
mind Lélkemet, Es kegyelmesen
meg tartottál engemet, Hogy egé
ségemben, és lelkü örömmel meg
láthatom az napnac vilagoságar,
Es meg nézhetem à te felféged
nec diczőséges Sökít, à mennyet.
Mert ha te, ó Szerelmes mennyei
fent Attyám, nem voltál volna
ennekem segitőm, oltalmom és
payfom, Es à te Szerelmes attyái
vőltodból meg nem tartottál vol
na engemet, Nagy soc veszedel
mec vgyan elleptenec volna en
gemet, Es lehetetlen dolog lőc
volna, Hogy én is egésséggel, és
ebben má agyamból felkelhetem
volna. Méltó ezokaért, én men
nyei fent Attyám, Hogy én te
neneked minden képpen, è te nagy
B v. k g. el

kegyelmességedért, és segítséged
és oltalmadért halálat adiac. Ha
ezer nyelvem volna, sem győz-
nélec elégé diczírnem és fel ma-
gáztatnom a te nagy kegyelmes
vőltodért, és véghetetlen nagy
írgalmaságodért. Mostan kedig
te hozzád kiáltoc, Wír Isten, bű-
vennec te hozzád való nagy bi-
zodalmasból, Es io reggel keresé-
meg te fent felségedet, Es ezért
csédezzem te neked, Hogy è mai
napon is meg oltalmaz engemet,
minden ügyeimben, a gonosť ál-
noc és kegyetlen őrdég nec cza-
lártságától és kegyetlenségétől: Es
minden bűnektől, fégyen vialás-
foktól, károktól, gonosťágoktól
és veszedelmektől. Elől végy en-
gemet, én mennyei fent attyám,
è mai reggeli órában a te kegyel-
mességeddel. Miért hogy te nálád

nélkül

nélkül semmit nem tehetec. Ár-
ra segits engemet, én ides Iste-
nem, Hogy ez mai napon min-
den czelekedetimet el kezdiem a
te áldot fent Nevedben, ártatlan
núl és fentül, Es hogy azzokac
is mind vőduősegesen vég-
höz vihessem, Te fent felséged-
nec tíftelegére, Es mind enne-
kem, mind felebaratimnac háf-
unkra és előmentűnkre. Cstal-
mazz meg, kegyelmes Wír Isten,
az én Lelkemet, elmémet, oko-
sagomat, értelmemet, gondola-
tímat, és minden én ügyekerí-
met, Hogy meg ne bantasson
semmiben engemet az álnac, go-
nosťagos és kegyetlen őrdég.

Had iárianac rábort kőrný-
lem a te fent Angyalid, hogy meg

óltal-

Oltalmazzanac engemet. Tema-
gad légy, kegyelmes Istenem, en-
nekem payfam: Oltalmaz enge-
met à mérges nyauallyától, melly
délben kegyetlenkődik: Es min-
den egyéb nyauallyáktól és vese-
delmektől, Es minden ellenfé-
gimtől, Láthatóc, és láthatlanno-
któl, Hogy az ő álnokságos vgy-
yeközetekből engemet meg ne
b íelhessenec, Az ő mégeckel se
árthassanac ennekem, se titkon,
se nyilván, Es hogy semmiben ne
árthassanac, kárt se tehesse nekem.
Felséges Isten, én men-
nyei fent Attyám, kinec kezébe
vagyon az én életem, Erre is kér-
lec, hogy à te kegyelmességedből
meg oltalmazad tagaimat min-
den fertelenségtől: Sömeimet,
hogy hitféligos dolgokat, és à te a-
karatod ellen való testi kitanlag-
góluz

gal ne lássanac. Oltalmaz meg bü-
nekre viúó minden gonof okok-
tol: Oltalmaz meg minden gonof
tarsaságtól, Minden tobzodástól
és buyaságtól. Nemz bennem ti-
fia búuet, Melly az ő kéuanlág-
gal vigyen engemet minden ti-
ta gondolatokra, tišta tanaczok-
ra, fent vgyeközetekre, és ígafá-
gos és ártatlan czeleködetekre.
Fordicz és veddel róllam, kegyel-
mes Istenem, mindeneket, Mel-
lyec à te fent akaratoddal ellen-
köz nec, Mencz meg engemet
azzoktól, mellyec nem kelemete-
sec és nem keduesec te nállad. A-
iánde koz meg azzockal enge-
met, mellyec te előtted, és te nál-
lad keduesec, Es à mellyec enne-
kem vduességemre hafnosoc, Es
mellyec à Keresfyéni Gyülekö-
zet nec, és minden felebaratim-
nac é-

mac épületekre vadnac: Hogy
mind éltig teneked szolgálhassac,
igaz hitben és szeretetben: Hogy
az én pályámat vduellégesen
megfuthassam, Es à dűczőlég-
nec Coronáiat meg nyerhessem.
Imé, felséges Isten, én mennyei
fent Atyám, Ez mai napon aian-
lom magamat tellyeléggel te ne-
ked, à te áldot fent Fiadban, à
mű Wrunc Iesus Christusban,
Es à te kegyelmes segítségű
meg kötelezzem magamat, min-
den erőmmel és teherlégemmel,
ártatlan és fent életre, à te fent
felségednec paranczolati szerént,
mellyekben meg ielétőtter műng
kűnc à te fent akaratodat, Mel-
lyet úgyeközem, à te fent Lel-
kednec általa, à menyében èrom-
lottságban lehetséges, meg tekél-
lenem. Te dolgoz ez kegyelmes
Istenem

IMADÁS
Es a mű igazulafunkért halottai-
ból fel támadna, Es fent Lelked
del műnket az örök bodegság-
nac örökfégére meg fentelne, Es
minden vólta kéipen wyennan
fűlné: Teneked örök Isten, mind
ennyi fántalan loc ielétűdért, és
mű reanc való forgalmatos és
nagy gondia vűfelűd ért halá-
kad adoc teneked. De ò kegyel-
mes Istenem, Ha ezer nyeluem
volna, még is nem volna elég à te
dicziretedre, és mélio fel magaf-
talnec egyert kígyózi meg gő-
ia, és ki mondani à te véghe-
telen nagy szeretetet és iouólto-
dat, mellyec czac egyedűl c kai
ennyi loc te iò réteidnec? Mert
meg ielöntűtűl műhózzanc à te
kegyes iò akaratodat, Nem à mű
igazuoltunc ért, sem à mű iò cze-
lűkedetűnk nec tekkellűtűtűge ért?
C Ha nem

Ha nem, A te nagy irgalmas-
 godból vduözitöttél minket.
 Mert, ó kegyelmes Isten, Te dol-
 god ez, Te öröktől fogva valo-
 tanáczkod ez: Te Fiadat á mü
 Megváltónkat te bocsátad, Te
 adtad, Es te meg aiándekeztél
 minket vele; ő maga ezt mond-
 ja te felölled: Az én Atyám, ki
 én bennem lakik, ő czelekődi e-
 zeket é czelekődeteit. Méltó
 vagy ezoka'rr arra, Hogy mü-
 minnyáian öröcke diczériúnc és
 felmagasrallyúnc tége.
 öröcken öröcké halákat ad-
 renked, á te áldot fent Fiad-
 ban, az Wr Iesus Christus-
 ban, á mü egyetlen egy
 Megváltónkban, és
 Közbejárónkban:
 Amen.

AZ

AZ III. HETFOI I- MADSAG.

Halaadás, az Wr Iesus Christushoz, á mü
 Valis guncert.

O WR A M, Iesus Christus,
 az őrc, mindenható, felsé-
 ges és bölcseseges Istennek egyet-
 len egy áldot fent fia, Ki vagy
 annac az Istennek, á te áldot fent
 Atyádnac, ábrazo képe, Es az
 ő felséges Isteni dicsőségének
 fénye, Es az egész emberi nem-
 zetnek egyetlen egy Megváltó-
 ja, és Közbejárója: Tégedet, á te
 atyádnac rendeléséből és paran-
 czo'attyából, imádlac. Tégedet
 dicséritec és felmagasrillac. Es
 renked adoc hal'kat: Mert ő te-
 nked adot olly Neuet melly min-
 den Ne'nekne felötte vagyó: Az
 az, az őnc felséges méltóság' nac

C ij Isteni

Ha nem, A te nagy irgalmas-
 godból vduőzióttól minket.
 Mert, ó kegyelmes Isten Te dol-
 god ez, Te öröktől fogva valo-
 taníczod ez: Te Fiadat a mű
 Megváltónkat te boczárad, Te
 adtad, Es te meg aiándekeftál
 minket vele; ő maga est mond-
 ja te felölled: Az én Attyám, ki
 én bennem lakik, ő czelekődi e-
 zeket é czelekődeteket. Méltó
 vagy ezoka'rr arra, Hogy mű
 minnyáian öröcke diczeniunc és
 felmagasrallyunc tége.
 Öröcken öröcké halákat ad-
 teneked, a te áldot fent Fiad-
 ban, az Wr Iesus Christus-
 ban, a mű egyetlen egy
 Megváltónkban, és
 Közbejárónkban:
 Amen.

A Z

A Z III. HETFOI I- MÁDSÁG.

Halaadás, az Wr Iesus Christushoz, a mű
 Valis guncert.

○ WR A M, Iesus Christus,
 az örök, mindenható, felsé-
 ges és bölcseséges Istennek egyet-
 len egy áldot fent fia, Ki vagy
 annac az Istennek, a te áldot fent
 Attyádnac, ábrazo képe, Es az
 ő se féges Isteni dicsőségének
 fénye, Es az egész emberi nem-
 zetnek egyetlen egy Megváltó-
 ja, és Közbejárója: Tégedet, a te
 attyádnac rendeléséből és paran-
 czolattyából, imádlac. Tégedet
 dicsőítlec és felmagasrallac. Es
 teneked adoc hal'kat: Mert ő te-
 neked adot olly Neuet melly min-
 den Ne' neknek felőtte vagyó: Az
 az, az őné felséges méltóság' nac
 C ij Isteni

ri nevet adta teneked, Hogy te
 lgy à mŕ Wrunc, velunc való.
 Istenŕnc, Királyunc, Főpapunc:
 Es meg paranczolta, Hogy te fel
 ségednec Neugben minnyáian
 terdeket havtsanac, Mind azzoc,
 kic menyekben vadnac, Mind
 azzoc, kic è földön vadnac, Mind
 azzoc, kic à föld állat vadnac.
 Mert ez, Hogy te Wrunc, és fel
 séges Istenŕnc vagy, Es hogy mi
 nyáian tégedet imádunc és tiszte
 lŕnc, Ninczen à mŕ öröc, min
 denható és fel séges Istenŕnk nec,
 à meny nec, föld nec, és minden
 ek nec Tőremtőienec ellenc: Ha
 nem az ő felséges méltóságának
 dicsőségére vagyon, Mint fent
 Pál, à nagy Apostol, mŕnket ta
 nyitot: Philip: 1. Ezokért hólá
 kat adoc teneked, felséges és ke
 gyelmes Megváltóm, Hogy à mŕ
 kegyelmes Istenŕnk nec, és terem

tőnk nec öröktől fogva való vége
 zet fent séges tanaczának, és an
 nac óda séges akarattjánac enge
 delmes voltál. Es midőn az Isten
 nec, à te mennyei fent Áttvád
 nac, Isteni felséges és méltóságos
 formájában volnál, Mindenek
 nec mindenható Wra és örökese,
 Isteni kazdaglágóckal kazdag:
 Meg aláírad magadat az ő atyai
 keze alá, Es minderben enge
 delmes lőtől öröki, mind finte
 à fidalmas keresien való haláláig
 Es azzon ki ontottat dragalátos
 véreder, és meg hólát mŕ erő
 tŕnc: Melly te fidalmas haládod
 dal eleget tőttél az igaz és felsé
 ges Isten nec à mŕ adóságunkért,
 az egész emberi nemzet nec Bü
 né ért: Es az öröc vesedelemből,
 olyan nagy drága váltokéncczel
 meg változtál, és meg fabadított
 Cin tal mŕn-

tal munket. Es eképpen a sötét-
segeknek Feiedelmének, a kegy-
etlen ördegnec rablagából meg-
váltuán, és meg szabadítuán mün-
ket, wy népévé teremttétl mün-
ket a mű kegyelmes Istenünknek
a te mennyei fent Attyadnac,
Hogy immár az ő saíát meg fen-
teltöttet népei vagyunc, Kic mo-
stan is, Noha ez gonof világba
nagy nyomorúságokban forgúc,
fent Várasnac, és menyei Ierusa-
lemnek neuefettunc. Kiczoda
győzne elégé diczini, fel magab-
ralni, és dűczőiten tégedet, ő fel-
séges és áldot Királyunc, enyi
fántalan Iociotéud ént. Kiczoda
győzne végére menni a te ki-
mondhataatlan nagy feretednek
Mellyel meg ferettel münket.
Sáz ezer nyelv sem volna elég

hála

hála adásokra enyi Iociotéud ént.
Mert te igaz Luén, Meg hólál
mű erőttunc, a hamissac ént. Na-
gob fereted nem lehet, Mint
hogy valaki halálra adia magát
az ő barátí ént: De te, kegyel-
mes Istenunc, ebben meg mu-
tattad a te kimondhataatlan ra-
gy feretedet, Hogy nem barátí-
ért holtál meg, Hanem ellensé-
gid ént. Mert midőn mű még
bűnesec volnanc, vgy adiad ma-
gadat halálra mű erőttunc, Es ke-
serű halálodnac általa meg enge-
lsted mű hozzanc a te mennyei
fent Attyádat, a mű Istenünket,
kinec estunc wala haragjában, a
mű Attyanknac Adamnac, és
Luánac, a mű annyanknac enge-
detlenfégec és nagy Bűneć mia,
Mellyeket mű is nagy Ioc
Sáz ezerrel meg fapontot-
tuc.

től münkét. Es eképpen à sötét-
segeknek Feiedelmének, à kegy-
etlen ördegnec rablagából meg-
váltuán, és meg szabadituán mün-
ket, wy népévé teremttétel mün-
ket à mű kegyelmes Istenünknek
à te mennyei fent Attyadnac,
Hogy immár az ő saját meg fen-
teltöttet népei vagyunc, Kic mo-
stan is, Noha ez gonof világba
nagy nyomoruságokban forgúc,
fent Várasnac, és menyei Ierusa-
lemnek neuefettunc. Kiczoda
győzne elégé diczirni, fel magaf-
talni, és dűczőitem tégedet, ő fel-
séges és áldot Királyunc, enyi
fántalan fociotéid ért. Kiczoda
győzne végére menni à te ki-
mondhataatlan nagy feretetednek
Mellyel meg feretrel münkét.
Sáz ezer nyelv sem volna elég

hála

hála adásokra enyi fociotéid ért.
Mert te igaz Iuén, Meg holtál
mű érottunc, à hainissac ért. Na-
gob fereted nem lehet, Mint
hogy valaki halála adia magát
az ő barátí ért: De te, kegyel-
mes Istenunc, ebben meg mu-
tattad à te kimondhataatlan ra-
gy feretedet, Hogy nem barátid
ért holtál meg, Hanem ellensé-
gid ért. Mert midőn mű még
bűnec volnanc, vgy adiad ma-
gadat halálra mű érottunc, Es ke-
ferű halálodnac általa meg enge-
lsted mű hozzanc à te mennyei
fent Attyádat, à mű Istenünket,
kinec estunc vala haragiában, à
mű Attyanknac Adamnac, és
Iuánac, à mű annyanknac enge-
detlenfégec és nagy Bűnec mia,
Mellyeket mű is nagy foci
Sáz ezerrel meg faporított-
tuc.

MEI FOR
tortuc. Így czendefüöttet le az
ő műellenűnc valo igaz haragiát
Es el törtöttet aſt a rőtenetes kez
íráſt, melly meg vala iruán elle
nűnc, Es aſt el viűén, a kereſtfá
ra felfeggeſtet. Ides Imanuelűnc,
Te foſtrottat meg a Fejedelemſé
geket, és a ſőtűtlégneć Hatalma
ſt, és nagy pompaual monſtrára
vitted őket, diadalomnac dűcz ő
ſegére, tőnnen hatalmad által.
Annac vtánna, a te őruendetes
fel támadáſſoddal halottaiból viſ
ſa hoſtál műnekűnc a műrégi, a
bűn által elveſtet ártatlanságun
kat, Es a menyei őrekſégneć bira
ſára valo igazságunkat, Hogy aſt
bírhaffuc minnyáian, te bēnned,
és te általad, kic ezeket igaz hit
tel híſſűc, és ſáiunckal te felőled
vallyuc. O áldot ſerelmes megvál
tő, Kőnyőről én raytā, ſegény bű
nes iu-

nes iuhadon. Áiándekeoz meg
engemet a te Királyi ſent Lelked
del, Hogy az vezérlyen engemet
Es hogy az vgy igazgaffa az en
ſűnemet, és minden czelekedeti
met, hogy heſába meg nem hól
tál legyen erőtem: Hanem hogy
igaz hittel, igaz ſeretettel, és min
denemű ioſágos czelekedetőkkel
réſes legyec a menyei őrkſég
ben, mellyet a te iuhaidnac ſőr
zettel. Arra ſegits engemet, ke
gyelmes vduőzitem, Hogy in
nég tova tellyeſſéggel buczus le
gyec, mind az őrdegtől, mind ez
veſet Világtól: Es hogy iőuen
dőre immar nem magamnac él
lyec, Hanem teneked, Ki meg
hóltál én erőtem, és halottaiból
feltámadtál: Hogy én is minden
bűnekből feltámadíac, Es czac te
benned éllyec, mint te rabſolgád
D Es hogy

Es hogy teneked fogállyac à te
országokban, fentfőben és igaz-
ságban, mostantól fogva mind ő-
röcken öröcké: Amen, Amen:
Vgy legyen.

A Z I I I I . H E T F Ő I I . M A D S A G .

Igaz Hitért való Könyörgés.

OR Ő C mindenható W r I-
sten, Ki vagy à mű Wrunc
Iesus Christusnac, és az Vilago-
ságoknak atya, Kinek ninczen
valogatas az vilagosag és à sötét-
ség közet: Kitől fármoznac mű-
reanc mindenféle io aiándékoc:
Teneket alázatoson könyörgec,
ő áldot Istenem, Miért hogy az
igaz hit, nem emberi elméből és
erőből vagyon, Hancin te fent a-
iándékod, Mellyet à te io akara-
tot fe:

tot ferént el ofrod: Hogy à te főt
Lelkednec általa nemz én benné
wy vilagoságot és értelmet, Ho-
gy mind tégedet, mind à te fe-
relmes fent fiadat, à mű Wrunc
Iesus Christust, igazán és vgyan-
valóban meg esmerhessem, Es afe-
az esmeretet meg gyarapiczad
bennem, Hogy abban, és à te főt
akaratomnac meg esmerésében le-
hessec tekéletes: Tölcz be kegyel-
mes Istenem, engemet minden lel-
kü és mennyei bölcseséggel és
értellemmel, Hogy méltó legyec-
iárnyi à te útaidon. Es az én hi-
uatalomban fentfőgelen viselhes-
sem minden életemet, Es hogy
io termő fa legyec, mindē io gyü-
mölcszeckel rakua, Es hogy ez io
ságban nevedhessec napöként,
à te dűczőséges hatalónac általa,
mindē békesféggel való tűrésbē, és
D ij minden

minden keresztényeni engedelembe
és czendefiségben. Adgy erőt
ennekem à te dűczőfégednec
kazdagfága ferént, Hogy erős le-
hessec à belső ember ferént, Ho-
gy az W^r Iesus Christus lakha-
féc, hitnec általa, az én bűnem-
ben. En ides Istenem: Miért ho-
gy senki nem esmeri à te ferel-
mes fent fiadat, Hanem czac te-
magad: Es tégedet sem esmer sen-
ki, ó ferelmes menyei fent At-
tyāc, Hanem czac à te fent Fiad,
Es à kinec ő akaria meg nyi-
larkosiatni: Ezokaért könyörgec
teneked, Vony engemet ő hoz-
záia: Es had vigyen ő engemet
te hozzád: Adgy, kérlec, olly e-
smeretet ennekem, melly szolgál-
lyon bűneimnec boczanattyára:
lőy segítségül az én erőlen hi-
semnec, Melly olly igen ienge és
apró,

apró, mint egy mustár magotska,
Hogy gyarapodást vehessen, Es
én ő belő, à te fent Fiadba, be-
plantáltattassam, es ő benne meg-
épülhessec, Es mind végic ő ben-
ne meg mozdulhatatlan marad-
hassac. O kegyelmes Istenem, Ki
mű bennűnc meg gyutottat à hit-
nec fikraiát, Es à io épűtést mű
bennűnc el kezdettet: Te hoz-
zád kiáltoc, és könyörgec tenek-
ed, Hogy est à te elkezdettet
épűtést mű bennűnc véghőz is vi-
gyed: Hogy naponként fel épül-
űn meg kazdagullyunc minden
fele esmeretben, és gyakorlasban:
Hogy tisztac és fentec lehessűnc
minden botrankozás nélkül, à
mű W^runc Iesus Christuīnac na-
piaiglan, Betóluén az igazágnac
minden fele gyűmölcszeiuel, Mel-
lyec miad legyenec à te tiszté-
gedre

O R Ő C, mindenható, irgal-
mas Isten, Ki à te fent Fi-
adnac általa est hattat mün-
k inc, Hogy előter, és mindenek
nec előtte megkeressűc à te fent
oršagodat, és annac ő igazságát:
Kérlec tégedet, Légy kegyelmes
mű hozzánk, Es adiad fent Lel-
kedet: Hogy à te fent Igéd, és i-
gazságod tisztán, és minden más-
nőkül hirdetteűc ez világon: Es
hogy mű, à mű elmeűnket és o-
koságunkat à hitnec engedelme-
sallá fogiuc, Es à ferint, mint à te
engedelmes iambor magzatid,
fentlégben, ártatlanságban, és i-
gazságban élly inc, Teneked ke-
uedre: Hogy eképpen az ördeg-
nec oršagából meg szabadulúin,
Te fellégednec fent oršága leg-
y inc, és azà épüllyűnc, Hogy
teneked minden kedved mű ben-
ninc

nűnc legyen, Es mű bennűnc,
mint fentlégés templomodban
lakhassál, minden menyei áldo-
mással. A te kegyelmes iouól-
todból aſt is adiad, Hogy ez à te
fent oršagod naponként gyara-
podíec mű bennűnc: Hogy à mű
Istenes vóltunc által, Es à mű
keresztényeni fent életűnc által, na-
gy sockan, kic még vakságban,
az ördeg nec rablásában vadnac,
meg terienec, látván à mű ár-
lan és fent példánka. Légy te
gítfégűl, kegyelmes W r Isten, mű
nekűnc, kic immár be vagyunc
plantálua à te ferelmes fent Fiad-
nac oršagába: Kiben vagyon à
mű Válságunc, az ő dragulátos
fent verénec általa, Tudnia illic,
Minden Bűneűnk nec boczanat-
tya, Hogy meg is maradhassunc
mind végic abban, Az egyűgyű

D v

igaz

Az tudományban, à te fent ígéd
ben: Hogy hiuatallyunkhoz mēl
to és fent életet vissellyűnc, mint
az igaz vilagofágnac fiai, mindē
Istenes io czelekedetekben, Es
minden tistefégben. Miért ho-
gy kedig à te orfágod nem iō
kűllő pepeczelésseckel, Es nem ál-
czac befédékben: Hanem lélek-
ben, és erőben: Ezért könyörgec-
tenked, Hogy adiad műnekűnc
à te fent Lelkedet, hogy az által,
à te fent Igédben, wyonnan fū-
letteűnc, és à te mennyei fent
örökségednec örökeli legyűnc:
Hogy innég toa ez világtól el-
bucuzzunc, Es minden elmén-
kel, okosságunckal, fūűnckel,
Lelkűnckel, menyekben legyen
lakásunc, Es hogy finetlen tufa-
kodiunc az öröcke valo élet és
örökség vtán, melly nem elrom-

10. 31.

IMADSAZ.
Szackaz ki elménkből és fūűnk
ből mind az ördegnec maguait,
Es à te orfágodban valo plántá-
kat plantálljad belénc, Hogy
lelkű fegényec legyűnc, Es hogy
megalázuan magunkat, fányuc
bányuc à mū vissza fordultságun-
kat, és minden bűneűnket: Ad-
gy igaz kéuanfágot à mū fūue-
űnkbe, Hogy fomiuhozzuc az
Igalágot, és hogy aűt finetlen kő-
uessűc: E melet, hogy feligy ei-
kölczűec, irgalmasűoc, tūbra fū-
űűec és békesűgesűec legyűnc: E
hogy kűűec legyűnc minden
fenuedni az igalágűrt, à te fent
Igéd ért. Es őltal mē meg mū-
ket minden botráncokasoktól,
Mellyec által fūdalmasűattic à
te áldot fent Neued, Es à te
fent orfágod meg rontattatit.

A te Kegyelmesűged-
ből are

ből arra segits münket, Hogy bi-
netlen gyakortyhaſſuc à mŰ Hi-
tünket, te hozzád való igaz be-
teredből, És ſerelmes ió akarat-
ból minden felebaratinkhoz: Ho-
gy amà napon meg halhaſſuc à te
áldot ſent Fiadnac amaz örue-
detes ſuaat, Midőn à te válaſtot-
idnac eſt mondia: löyetec el tő
Artyámnac áldotí, Foglallyátoc
el és birátoc immár az orſágot
Melly vagyon tőnektec kéſitue
kezdetől fogua: Adiad, kegyel-
mes Wrlſten, adiad, Vgyan az ő
te áldot ſent Fiadban, à mŰ W-
runkban, és Közbeiarónkban, le-
ſus Chriſtusban: Amen, Amen.

A Z V I. H E T F Ő I
M A D S A G.

▲ Feiedelműnc ért: való könyörgés:

Örök

Ö R Ö C, mindenható Wrl-
ſten: Te ielentőtter eſt mŰ-
nekűnc à te ſent igédben, Hogy
à Királyoc, Feiedelmec és Birác
te tölled, és te rendeléſit legye-
nec: Eſt is paranczolat mŰne-
kűnc, Hogy engedelmeſec leg-
yűnc őnekic: Es hogy érőttec ia-
mádkozzunc, könyörgűnc, e-
ſedezzűnc, és halákat adiunc: E-
zokaért è mai napon könyörges-
teneked minden Kereſtyén Ki-
rályoc, Feiedelmec, Birác, Taná-
czoc és Tíſtartokért: Kiuáltkép-
pen à mŰ Méltoságos és beczől-
tes Feiedelműnc ért, ki è mŰ me-
nyomorodot Orſágunknac gor-
dia viſelgie és oltalmazoia, Es
mŰ váraſunkbeli Birác ért, és T-
náczac ért: Kegyelmes Iſten, Kö-
nyörűl ő raytoc is, és boczáſd
meg nekic minden bűnket, Es
meg

meg állandékozzad őket a te fét
Lelekkel, Hogy igazan meg e-
smerhessecc tégedet, és a te ál-
dot fent fiadat, Es hogy meg ert-
hessec minden képpen, és meg
tekelhessec a te fent akaratodat.
Adgy ~~W~~ Istén, io egeséget c ne-
kic, és hořfu életet: Igazgassad
őket az ő tífiekben: Óltalmazd
őket minden vesedelemtől és kár-
tól, Mind testben, mind lélekben:
Vilagosítsad az ő elméieket, és
fűveket, hogy meg ertuén a te fét
igafágodat, tisztan, híuen, és iga-
zán el írriának az ő hiuatallyok-
ban. Tölcz be őket a te menyei
bölcseségeddel, hogy bölcz és
csele viffelhessec magokat az ő tíf-
tekben: Hogy meg óltalmazha-
sac az ártatlánokat, és mindē iábo-
rokat, A hamissakat kedig, és ár-
talmas gonofokat meg büntethes-
sec: Es mind fegnyeknek bodog

okrac igaz tőrüet tehessecc: Io
főrtartásra valo bölcz tőrüeny-
ket szerzhessenec: Es bölcz taná-
czokkal a fegény cřfágnac, és a
mű várasunknac nyugodalmot és
czēdesi békeséget főreshecc,
minnyaiűknac meg maradáfűkra
Hogy czendefégbē élűen az ő
óltalmoc és birásac alatt, a mű ke-
resyēni hiuatallyűkbā igazán el
járhasűc, fētűgben és ártatlan-
ságbā, A te áldot fent neuednec
tífiesegére, és műnekűc ői c v due
ségűnkre. Miért hogy kedig a Ki
rállynac, és mindē Feiedelmeknec
fűvei a te áldot fēt kezedbē vad-
nac, Es te haythatod azzokat a
te akaratod ferént, Ezért aláza-
tosō könyörgectenēked, hatalmas
Istē, Hogy a Tőrőknek, és mindē
egyeb Kegyetleneknec fűveit
meg ēyhiczod, és gonof fādēkiok
at semmie tegyed, a te mű hozzāc
valo nagy beretedből, és irgalásā

godból: Tarcz meg, kegyelmes
Wt Isten, à te Keresztényi Gyüle-
közletedet, Ne hadiad a te kegy-
etlenektől meg nyomorítani,
és el vesíteni: Hordozzad rayta à
te kegyelmes kezeidet, Es mutasd
meg à kegyetlenec ellen à te dű-
cző ségedet, Hogy meg esmeriéc
tégedet egyedől igaz Istenec lóni,
Es hogy meg allázzac mago-
kat, Es engedelmes fővel à te
mindenhato fent kezed alla kö-
rűllyenec, Es tégedet beczűllye-
nec, A te áldot fent fiadban, à mű
Wrunc Iesus Christushan, à te fűt
Lelked nec vilagositasa és vezer-
lése által: Amen, En menyeyi fűt
Attyám, Vgy legyen.

AZ VII. HET FŐI MADSAG.

A Fejedelműgec alatt való köz népee ért
való könyörgés.

őree

IMAD
R Ő C Isten, Ides terētēnc,
kegyelmes menyeyi fent At-
tyám, Ki meg paranczoltad mű-
nekűnc, köz népek nec, Hogy az
Fejedelmec alatt minnyáian tūr-
iűnc, és hogy engedelmesec leg-
yűnc ő nekic: Efti kedig meg pa-
rancyoltat minden ember nec, Nē-
czac à fenytéc és à büntetés ért,
Hanem az io lelki esmeret ért is,
Hogy à mű engedetlenségűnc kel-
meg ne sebesitűc à mű lelki e-
smeretűnket, Es egyeb emberek-
nec karára és veszedelmekre okát
ne adiunc. Könyörgec terēket,
felsőges Isten, Adiad à te fent
Lelkedet minnyáiunknec, kic à
Fejedelmec alatt vagyunc, Hogy
vilagositasa meg elménket és fű-
tűnket, Hogy minden képpen
meg er hűűc à te fent akaratodat
Es engedeliűnc annac: Es min-
nyáian

E

nyíltan ides fűvel engedelmesse-
 lehesse a mi Fejedelmünknek
 minden dolgokban, ezac azzok-
 tól meg válua, mellyec a te akar-
 tod ellen, és a te áldot fent Ne-
 vednec tífesége ellen vadnac, E-
 hogy azzoknak ezendek fűve-
 adhasse mindeneket, a mellyec-
 kel tartozunc őnekic, A tífesé-
 get, az vámokat, az adókat, és
 méltó folgalatokat: Arra is lagit-
 sa és bírja a mi fűuunket, Hogy
 ayitatoson könyöreghelessunc
 fellegednec éretec. Oltalmaz meg
 münket haborodástól, haragtól
 és minden bolondságtól, Hogy
 abból ne inditatuán, tamadiunc
 m'i Fejedelmünk ellen, Es hog-
 haboruságot ne inditsunc elle-
 nec, ides hazáknac meg habo-
 ritására: Erre is vezgerliyen m'i

ny

nyaiunkat, Hogy tífia fűwbel
 meg beczihelessuc őket, mint te
 főrzésedet, és rendelésedet: Meg
 ne fidiuc, se átkozzuc őket:
 Mert te áldot fent felleged is ti-
 feli őket, Istennek nec ne ezuén
 őket, Miért hogy tíftekben a te
 helyyedben élnec, és helyytano-
 id tereked. Meit láttuuc, felle-
 ges Wr Isten, a te fent igédből,
 Hogy igen nagy bűnbe esnec és
 köteleződne te előted azzoc,
 Es igen nagy büntetéssel terhöl-
 magokat, Kic datzosoc, és az ő
 törvény ferént valo Fejedelmek
 nec engedetlenc, és azzoc ellen
 fel támadnac: Miért hogy nem
 en berec ellen fel támadnac, Ha-
 rem te fellegednec főrzése és
 regzet rendelése ellen, Es az ellē
 urakodnac Isteniennül. Ezen

I ij

i k n

és könyörgec te fent felségednee,
Kegyelmes Istenem, Hogy eny-
hiczed és biriad à te fent Lelked
del à Fejedelmeket, és vezérlyed
őket à te fent esmeretődre, és à te
áldot fent Fiadnac esmeretire, és
hogy à te fent Igéből meg es-
merhesse à te fent akaratodat, Es
hogy tégedet beczúluén, ahoz
fabiác az ő birodalmokat is, és
minden életeket, Es hogy kereft
yén mértékletességgel biriac az
ő alattoc valoit, à te fegény né-
pedet: Hogy felette kemény főr
zésséckel, és wyan talált fogásoc
kal ne rongállyanac múnket, Es
hogy kegyetlen rabságban ne tar-
taznac: Hanem, Had esmeriéc
meg, Hogy őnckic is legyen fel-
lyeb valo Wr és Fejedelm, kinec
fám adással tartoznac. Vezér-
tyed, kegyelmes Isten, az ő fű-
tke

veket az igazságnac feretetire, Ho-
gy meg elégődiene az ő igaz és
képes iúvedelmeckel, adaiackal, és
folgalattyockal: Ne hadiad meg
nyomorítani, és tellyességgel ki-
pusztítani à te fegény kősségedet.
Ha pedig olly Fejedelmec vad-
nac valahol, Kic felé te valo ter-
hőckel sanyargattyac à fegény
kősséget: Felséges Isten, Hogy
fegényeknek à te fent Lelkedet,
Hogy békeességgel, és czende-
sűvel vissehesse az ő kereftket
Had esmerhesse az által, Hogy
te ellened vétkösiene, és az ő
vétköckel vgyan ícl meg érdem-
lic à sanyaruságos nyomorgo-
tást, mellyet à kegyetlen Fejedel-
mec művelnec raytoc: Engedied,
kegyelmes Isten, Hogy ez à sa-
nyaruság ne eséc őnckic terhős-
bűntötésekre: Hanem az ő igaz
E in bucke

hiteknek, és lelki bizodalnok-
 nac meg probalására, és vduesé-
 ges gyakorlására. Halgas meg,
 Wt Isten, az ő ohaytáffokat, és fo-
 háfkodásokat, Meg igazítsad
 az ő dolgokat, és meg könyeb-
 biczed: Miképpen te felféged
 czelekődet á te népceddel, Israel-
 lel Egyptusban, Kiknek nyaua-
 lyáiokat, és felette valo nyomoru
 sagekat végre meg változtat-
 tat nagy örömekre, és nyugodal-
 mokra, Erősen meg büntöüén
 á kegyetlen Pharaó Királyt, és
 mind az ő sanyargato népet. Ke-
 gyelmes atya Wt Isten, Ohalmaz
 meg múnket Istentelen kegyet-
 len Feiedelmektől, Hogy ne vet-
 tessünc rablásban azzekrac ha-
 talma és birtoka állá, kic biteren-
 nec, és kic nem esmerne te fent
 felfégedet, Es kic baluanyozások
 ban.

ban gyönyörkedne. Meg őtal-
 maz múnket is á Bűnnec igaiá-
 tol, hogy á mű tagainkat ne ad-
 iuc folgalatra á hamisságnac, Es
 hogy á Bűn ne vegyen birodal-
 mot á mű halando testünken, Ho-
 gy veszedelmes terhőckel ne ter-
 hőtessünc meg, mind lelkünkbe,
 mind testünkben. Tarcz meg
 múnket minden főkségünkber,
 Es ne hadgy el vesnünce: Eft á
 nagy soc iokat műuellyet mű ve-
 lünce, menyei kegyelmes fent at-
 tyánc, á te áldot fent Fiadért, á
 mű Wrunc Iesus Christus ért: A-
 men, én menysei áldot fent at-
 tyám, Vgy légyen.

A VIII. HETFOI I- MADSAG.

A Kereszténységnek ellenségi ellen valo
 könyörges.

Wram

WRAM, Örec Isten: Mi-
ért kegyetlenkődnec olly i-
gen az Istentelenec minden ok-
 nélkül? Es miért támadnac fel a
hatalmassoc, és tanácskoznac min-
nyáian te ellened, Es a te Chri-
stusod, auagy Megkented ellen,
Ki te ferelmes fent fiad: Wram I-
sten, Melly igen sockan vadnac,
kie ellene támadnac a te fent I-
gédnec, Hogy a te meg ólíhassác
és el vesztesséc, Es arra ügyekőz-
nec, Hogy az helyében be hó-
hassác a te néped közöttben hamis
tudományokat, Hirtágos emberi
lélményeket, és baluányozo üf-
teleket, és egyéb hűbba valo
baborosságokat. Meg gondolnac
mikos álnokságokat, és külemb
külemb seke fincket, mellyec al-
lat ügyekőznec el vesztetni a te
Solgaidat, kie predicállyác, és fa-
badon

badon vallyác a te fent igalágo-
dat. Gonosz dolgokat forgatnac
feieken, Veszedelmes gondola-
tockal terhősec: Wram Isten, Had
fűllyenec hibát. Reánc leselkőd-
nec mint az oróflanoc, mikor
az raggodományokat lessic, Es
vgy fomiuhozzác veszedelemün-
ket: Fel tátyác faiokat mint a
nyítuan álló koporsóc, Es ügye-
kőznec münket el nyelni: Kegye-
elmes Isten, Légy óltalmunc, Es
ne boczás münket ő kezekben.
Mert imè, Wr Isten, Az Istente-
lennec aual kérkődnec ellenűnc:
Műuel hogy te fent felséged el
feletkőzzet volna róllunc: Es ho-
gy a te kegyelmes finedet el for-
ditottad volna tőllűnc. Ezokaért
Kelly fel, Wram: El ne feledkőz-
zel mű róllunc, te nyauallyasid-
rol: Fel emellyed Kariadat: Miért
F olafsol

olaßol el wram: Ebre diel fel, Es
ne vefs el münket olly igen. Mi
ért reytet el ortzádat előttünc?
Miért felelközel el olly igen à
mí fanyarufágos nyaualliyaink-
ról: Kelly fel, Wram, segits meg
münket, és fadicz meg à te nagy
írgalmaságod ért, Hogy az ellē-
ségec semmit ne kaphassanac ray-
tunc, és hogy à Belial fiaí ne árt-
hassanac münkünc. Ments meg
münket, Wr Isten, az vdegenek-
nec kezéből, kik nec tanyitasoc
hasontalan, és czelekedetec ha-
mis: Mert nem engednec à te fēt
Ígédnec, hogy abból me tanól-
nác az iót, mellyet czeleködni
kellene önekic. Nem akarnac te
tölled fűgni, ki vagy minden W-
raknac Wra, Es eickben nem a-
kariác vönni à te czelekedetidet:
Melly okaért te is le rontod őket,

Es nem

Es nem épül nec fel esmet. O hri-
regek nec Wra Isten, Meg ver-
ied azzokat, kik reánc tőrnec: Ad-
gy győzedelmet à mű törvény
ferént valo Feiedelmünk nec mi-
nd azzoc ellen, kik nem esmer-
nec tégedet, és kik gyűlöllic à te
fent Neuedet: Mert czac te töl-
led vagyō az diadalom. Es nē ál-
louagoknac és hadi főrfámoknac
nagy fokaságában. Egy teneked,
hatalmas Isten, à győzedelmet
adni vagy keuesec, vagy sockac
által. Ezokaért, Törd el az
Istenteleneknek kariát, Töd sem-
mie az ő tanácsokat, Hogy a fē
véghöz ne vihessec: Had fe-
gyenyűllyenec meg, és hátra es-
senec, à te ellenségid, kik v-
g-
yekőznec arra, Hogy à te
fent ígédet és igaságo-

Fű

dat el

oladat el vesztessék. Ollyanoc le-
gyenec mint a pollyua, mellyet a
fel elfu: A te fent Angyalod le-
czapia őket: Hogy ne dűczőkéd-
ienec ellened, monduán: A mű
hatalmas kezűnc czelekedet va-
gy imest, vagy amaest. Mutasd
meg mind az egész földön a te ha-
talmadot, Es óltalmaz meg mün-
ket a te áldot fent Ngyed ért, Ho-
gy az ne fidalmasztassék, és meg
ne fertelmesztessék: Es est meg
műuellyed a te áldot fent fiadért,
a mű Wrunc Iesus Christus ért: A-
men, Amen.

Estuéli dicziret, és áldomás:

ki vagy à mű Wrunc Iesus Chri-
stusnac fent attya: Teneked há-
lákat adoc, Hogy è mai napon
engemet kegyelmesen meg oltal-
maştál, és meg örűştél minden
károktól és veszedelmektől, Tűz
tól, víztől, Fene vadaktól, fegy-
uertől, Hogy gonos emberc, és
az én ellenségim, hatalmat nem
vőttenec raytam, és láboc alla nē
tapottanac, Hogy oruoktol kárt
nem vallottam, És à toluáioktól,
és az egyéb lator emberektől meg
nem sebesítőttem, és meg nem
öletőttem: Annac felette, hogy
őmagam is meg nem sőtőttem
magamat, vagy magaságbol valo
le esésemmel, vagy iaráfomban,
vagy le vlésemben, vagy ételem-
ben, italamban, vagy késemben,
vagy felkelésemben: Rőuideden,
Hogy veszedelembe nem esem,
F ij sem re-

sem testemnek, se Lelkemnek:
 Mind ezeket nem kősenhetem
 senkinek. Hanem csak a te nagy
 irgalmaslágodnak: Mert te vagy
 egyedől, ki meg őrzesz és meg
 tartasz engemet minden én vtaim-
 ban. Könörgec ezokaért te bent
 felségednek, Hogy innég toua is
 légy kegyelmes hozzám, a te ál-
 dot bent Fiad ért, a m' Wrunc Je-
 sus Christus ért, és boezásd meg
 engekem minden bűneimet, mel-
 lyekkel vétkőstem te bent felsé-
 ged ellen, És az iőuendő éyel is,
 melly előttinc vagyon, légy ve-
 lem, és mindeneckel, kic én hoz-
 zam tartnac, és óltalmaz meg
 engemet, De nem csak engemet,
 Hanem m'inket minnyáian, mi-
 nd az egész iőuendő éyel, sőt é-
 letünknek minden v'őben, min-
 den nyomorúságtól, kéfértettől,

*az ő gondolatai rőtlege-
 m'ig halottak ott
 állnak a b'nyay*

rőttegeéstől, és az Ordegnecc min-
 den álnakságos czalárdfágitól,
 mellyekkel vgyekőzic minden
 főmpillantásban m'inket meg-
 fogni, és be kötelezni az ő rő-
 ribe. Oltalmaz meg m'inket,
 ő kegyelmes Isten, az ártalmas
 merigy háláitól is, melly a fő-
 t'űtségben kegyetlenkődic, és
 minden egyéb nehez betegsé-
 gőktől és nyauallyáktól: És az
 ellenségeknec minden iyeftések-
 től: Reuideden, Minden testű és
 lelki v'edelmektől. Mert te
 vagy az én erős payfam, és hatal-
 mas óltalmom, minden hewsé-
 gec, kéfértőtec és ostromoc ellen:
 És te vagy az én erősítőm és
 támasom minden tántorításoc
 és leessésec ellen. Ezokaért,
 Kegyelmes WR Isten, Te
 légy orállonc: Vegy
 F üñ mün-

münket kőrnnyúl à te óltalmaddal,
Hogy az gyűlölséges őrdég ne
árthason münckünc: Mert czac
te nállad vagyon à mű meg fába
ditássunc: Czac te hozzád eme-
lem fel az én főmeimet: Mert
czac te tölled vagyon ennekem
minden segedelmem: Mondom,
Te tölled, Attya Wr Isten, vag-
yon minden segítségem, Kí mind
münket, mind menyet földet te-
remtőtől. Ezokaért, Miképpen
az híw folgáknac főmei néznec
az ő wroknac kezeire: Es az iám
bor folgáló leanyoknac főmei
néznec az ő affonyoknac kezei-
re: Így néznec à mű főmeünc te
read, felséges Wrunkra Istenünk-
re, méglen meg kegyelmesz ne-
künc, és meg mutator mű hoz-
zaac à te nagy irgalmasságodat.
Légy ezokaért kegyelmes hoz-
zánc

zánc, Wr Isten, és meg mutasd
hozzánc à te véghetetlen nagy
irgalmasságodat: Mert igen erőt-
lenec és nyauallyásoc vagyunc.
Vilagosítsad az én főmeimet, Ho-
gy el ne aludiam az halálbā: Had
vegyec bizonfságot à te kegyel-
mességednec iouoltárol. Adiad
meg kesértenem és vgyan meg
kóstolnom à te öröcké valo dü-
czőségednec, és münckünc kéfi-
tet mennyei öröklégünknek, és
bodogságunknac ides vóltát, Ho-
gy az által el vonyataássunc ez vi-
lági mindē pompaságától, és min-
den testi gyönyörűségektől, Ho-
gy ezektől mind el buczuzuán,
raggaßkodiunc tellyességgel te
hozzád, ő áldot Kegyelmes Wr
Isten, Es czac te benned keres-
hessüc meg minden keduünket,
és gyönyörűségünket, A te áldot

F v

Ant

fent fiaban, à mŕ Wrunce Iesus
Christusban, A te vilagositó, ba-
torító és vigasztalo fent Leiked-
nec általa: Amen, Amen: Vgy
legyen, kegyelmes mennyei fent
Attyánc.

KEDEN VALO I.
madfágoc, Dicziretec és Kő-
nyörgésec.

AZ ELSŐ IMAD-
SAG.

Reggeli dicziret és Könyörgés.

ALDOT legyen az örök I-
sten, à menynec és földnec
teremtője: Aldot legyen à felsé-
léges Wi, ki egyedől tésen olly

Handwritten notes in a cursive script, likely a later addition or correction.

nagy czodákat: Es áldot legyen
az ő felséges és dúczóséges fent
Neue mind öröcke, Kiaz ő eg-
yeb alkotmányi közet teremttöte
mind à Napot, mind az Eyet, el
válastatuán ezeket egymástól.
Ennec felette vgy rendelte ezze-
ket, Hogy medicez világ lefen,
soha ne fűnyenec meg: Hogy az
emberecz vilagon éyel nyug-
hassanac, és meg wyullyanac: Es
nappal esmet tehesséc az ő dol-
gokat. Felsőleges Wram, Melly
igen nagyoc, és melly fántala-
noc à te czodatételid. Nagy
bölcszen czelekőttel és rendel-
tel mindeneket, Es rakua mind
az egész föld à te iouoltodnac
iörtételiuel. Bizőyába tartoznanc
vele, hogy mindē nap virratánac e-
lőtte fel kellene kelnűc, és dúczir-
nűc tégedet, à te felséges voltodért
és à

és a te nagy czodatételid ért : Es
hálákat adnunc kelenc tencked
ennyi fantalan soc bölcseséges
Sörzésid ért, és velunc valo ioté-
tid ért : Mert méltó vagy arra
Sőt ha mindenünknek közzü-
lunc fáz ezer nyelwunc volna,
sem volna elég, hogy mű tége-
det diczirhetnénc elégé, a te mű
velunc valo fantalan io tétid ért.
De noha elégtelenec vagyunc,
Azért vgyan biftomban iouec
hozzád, ő kegyelmes Istenunc,
a te áldot fent Fiadnac, a mű W-
runc és Közbeiaronc Iesus Chri-
stusnac neuében, Es diczirlec té-
gedet, és alázatoson hálákat adoc
tencked a te fantalan én velem
valo iótétidért, Kiualtképpen ez
ért, Hogy ez elmúlt éyel gondo-
mat viseltél, hogy minden ban-
tas nélkül bátoron ágyambā meg-

*én wam az alanyhat
pigon az wgyorakarc
alnak a az magarar
m a a ellenigibne*

nyughattam, Es mà reggel bi-
nat és röttegés nélkül valo fűvel
ágyambol fel kelhettem, Es ho-
gy az ellenségtől kegyelmesen
meg óltalmaztál. Könyörgec te-
ncked, felséges W- Isten, én me-
nyei fent attyám, Ez mai napon
is azon te fent iouóltodbol vis-
feld gondomat, Az én Lelkemet
foglallyad a te áldot fent kezed-
be, Oltalmazd io egészégben te-
stemet is, Es tarcz meg engemet
ártatlanságban, hogy tisztan él-
hessec és járhassec, a te fent aka-
ratod ferént, az én keresztyéni
hiuatallyomban : Oltalmaz meg
engemet az ördegtől, és minden
ő álnokságitól, Minden gonossa-
goktól, és minden kárvallásoktól.
Miért hogy ielen vagy on az óra
is, Hogy minnyaiunknac felkel-
lene kelní a bűnbe valo álomtól,
és min-

és minden hamisságból, Miért
hogy è mű meg szabadulásum im
mar el érközet: Ezokaért, kegyel
mes menntei fent attyám, Nyu
yczad ennekem à te irgalmassá
godnac fent kezedet, Hogy à te
segítégedből le rackhassam à fő
tűtlégnec czelekedetit, Es ream
vehessm az világoságnac fegy
uerit: Es hogy mint az világosá
gnac fia nappal járhaslac, minden
tisztességgel, és kerekyéni ékeleg
gel, minden fent és iofagos czele
kedetekben, Nem tobzodasoka
ban, buyaságokban, paraznasá
gokban, Nem versenfégekben,
pörpatuarkodásokban, rágalma
zásokban, Nem irigységekben,
és gyűlélködéseken: Hanem
hogy fel öltethessm az WR Je
sus Christusban, igaz hitnec álta
la, és az igaz kerekyéni fent élet

*47 fe az hit tettei hinc al
nagy és erős vallásom
nagy és erős magyarázat*

nec általa. Ezokaért, kegyelmea
WR Isten, Minden reggel fel ser
kencz és kölcz fel engemet: Meg
randiczad és meg nyissad fülei
met, hogy hiw főuel meg halgat
hassam, és meg fogadhassam à te
fent Igédet. Es hogy azt igaz hit
tel mindenkoron meg tarthassam
az én főuemben, Es à ferént meg
rendelhessem mind az én egész é
letemet. Meg lagyiczad, kegyel
mes Istenem, az én főuemet, Ho
gy kerekyéni feretettel és kegyes
séggel nézhessec minden feleba
rátimrá, Kiuáltképpen, à nyaua
lyas, nyomorult fegényekre, Ho
gy kegyesen meg haythassam fő
leimet à fegényeknec kérésére, és
io keduo főből, à te fent aiánde
kidből meg segithessm azzokat,
minden ő főkségeken, Es hogy
meg ne vialhassā azzokat: Hogy
esmet

esmet te bent fellegednec kedű-
ben lehesset. Es hogy én is meg-
halgattathassam te tölled minden
bűkségeimben, mikoron te hoz-
zád kiáltoc: Es hogy meg ne v-
tálljad, és meg ne vessed köny-
örgésemet, mikoron az én vtólso
orámban te hozzád kezdec fo-
házkodni, és az én vtólso remén-
ségemben kezdec te neked, à te
segítséged ért könyörgeni. En-
menyei ferelmes fét attyám: Had
férközzéc elődbe az én könyör-
gém. Haytsad, kérlec, fűleidet
az én kiáltásomra. Io reggel tölcz
be műnket, à te kegyelmességed-
nec bűkséges iauaidal: Had örű-
lyűnc mű, te fegényid, à te mű
hozzanc valo kegyelmes vóltod-
nac, Es had öruendezzűnc te bē-
ned életűnk nec minden vdeiébē,
à te áldot bent fiadnac, à mű W-

runc

IMADISAG

runc Iesus Christusnac általa: A-
men, Amen.

A II. KEDI IMAD- SAG.

A meg fenteles ért valo hála adás.

O Kegyelmes Attya Wr Isten,
ki vagy az Israel nec fente,
kitől minden válafratoc meg fen-
teltőtnec, à te Szentid nec Senti-
ben, kit à te mindenható bent
Lelkeddel meg kenter, és meg fē-
telter, minden mértéc nélkül, Es
Christusa és Wra tőtted ötet min-
nyaunknac, Es mennyekből afe-
paranczoltad műnkekűnc, Hogy
ötet halgasuc, és minnyáian ő töl-
le fűgiűnc. Tégedet imádlac, fel-
séges Isten, tégedet dűczőitlec és
fel magasztallac: Es teneked tel-
lyes bűucimből hálákat adoc min-
den te

den te időtédért : Kiváltképpen
kedig ezért, Hogy à te fent Le
kednec általa hittál engemet, à
kimódhatatlan kegyelmességed
ból, à Keresztényi hitre, és à
fent sereggedbe be plantálat en
gemet, à te hív keresztényid kö
zükbe, kiket à te áldot fent Fi
adnac vérénec általa meg fentel
tel, és à menyei bodogságnac ör
ökségénec birására meg kéfitót
tel. Miért hogy kedig nem em
beri tehetőség, hogy valaki imes
vagy amaft művellye, Kiváltké
ppen hogy igaz hittel hidien à
áldot fent Fiadban, az örök é
letnec fejedelmébe, à mű Wrun
Iesus Christushan: Ezért könyö
ged teneket, En ides Istenem, é
menyei fent Attyám, Hogy kö
nyörül raytam, és ő általa, és
aniat, boczásd meg minden bűn

im

imet, Es à te mindenható fent
Lelkednec általa szabadíts meg en
gemet minden lelki vakfégtől, és
minden tébolygástól, Es meg vi
lagosítsad elmémet és fűuemet,
Te tanyíts meg engemet, és ad
iad meg erteneim à te fent igazá
godat: Meg örűzd én bennem az
igaz hitet, és finetlen meg öreg
biczed aft: Had neuekődiem na
prol napra à te fent Igédnec igaz
ertelmében: Erősíts meg engemet
naponként az én keresztényi hi
uatallyomban, Es adgy vduőfé
ges előmentet ennékem: Aian
dókozz meg engemet à te fent
Lelkoddal, ki à kegyelemnec és
az imádságnac Lelke, Hogy az
indicző engemet finetlén à te diczi
retidre és telmagafitalasd, és ho
zzád való könyörgésekre: Sétel
meg, Wr Isten, engemet az igaz
hitben, és lelki G n bizo

bizodalomban, és erősíts meg en-
gemet az vduóseges reménységbe
à te buzgo feretetben, és feleba-
ratimnac feretetckben, Es az ke-
restyáni ártatlan és fentseges é-
letben. Tarcz meg engemet iò és
tista lelki esmeretben, Hogy ke-
restyáni bátorlással folyamhaf-
sac minden nyauallyaimban és ke-
fertetimben te felségedhöz, és
czendef nyugodalommal meg
várhasam à te segitségedet és vi-
gastalasodat. A te mindenható
fent Leikednec általa irdmeg az
Wr Iesus Christust az én fegény
fűuembe, Mert az à te fent fel-
ségednec wya, mellynec általa
mindeneket élesztet, és meg wy-
íta: Had tegyen az bizonságot
az én lelkiefmeretemben. Hogy
hiw bátorlással meg nyughassā
mind végic te benned; Adiad az

éla

által meg kóstolnom à mennyei
fent örökségednec ideseget, mel-
lyet mű nek'inc meg kőfittetel à
te kimondhatatlan nagy irgal-
masságodból, à te áldot fent Fi-
adban, à mű Wrunc Iesus Chri-
stusban: Adgy tekélletes arról va-
lo hitet, és bizonyos bizodalmot
az én fűuemben: Vigastally meg
az által engemet à testnec mindē
gyarlo és kétféges gondolatoc és
késértőtec ellen: Had legyen ő ol-
talmom az ördegnec minden ál-
noklágos ostromlásoc ellen, Ho-
gy ő általa az igaz hitben, és az
vduóseges reménységben be pecz-
etlettessem: Mert ő, à te áldot fent
Lelked, à mű válttságunknac, és
mennyei örökségünknek pecze-
ti, és dragalátos zálagia. Had
nemizen fűuünkben is hiw és i-
gaz ayítatoságot, és könyörgések-

G in

re valo

re való kívánságot: Hogy aláza-
tos lelkű sehazkodásokból és o-
haytássókból, és igaz hitből, és
lelkű bizodalomból, fiúi remén-
ségből, te hozzád kiálthassunk,
monduan, Apa, ferelmes menyel
fent attyánc. Had geriefen fel mű
bennűnc à te igaz buzgo fent fe-
retedet is az ő tüzűel, Mikép-
pen hogy fel geriefőtte aſt à te
fent Fiadnac tanyituanyniban is
Pinkest napián az ő menybe tel-
ménésénec vtánna, tūzes nyelue-
knecc láthato képében. Had fő-
rezzen tifta alázatolágot és egy-
űgyűséget à mű fűuűnkben, ho-
gy alázatofoc, és minden keferű
epe nélkül, kőuelység nélkül, ha-
rag nélkül, irigység nélkül leg-
yűnc, és gyakorlathassuc à mű
Kerefiyéní hiuatallyunkat, Mi-
képpen hogy à te mindenható
fent

fent Lelked is, olyan allázatos
képében, tudnia ilic, macula nél-
kül feyr galamb képében meg ie-
lent, az Iordan vize melet, à te
áldot fent Fiadnac, à mű Wŕunc
Iesus Christusnac kereftelesében.
Aldot Wŕ Isten, engemet is meg-
kend aual, à te fent Lelkűddel,
Hogy én is tellyeffűggel meg w y
ullyac à belső ember ferént, és
wyonnan fűletessein: Oltalmaz
engemet minden gonof gondo-
latoktól és űgyekezésektől, Min-
den babanasagoktól és Baluányo-
zásoktól, Minden hamis vélcke-
désektől, hazugságoktól, tevely-
gésektől és Eretnekségektől: Tis-
ucz ki az én elmémbe és fű-
uemből minden hamis és vndoc
gondolatokat, Es olts ki én ben-
nem minden testi tiftátalan

kíván-

kéuanfágokat, és te fent akaratod ellen való minden lángolásokat, Hogy á bűnec ne eleuenedienec és hatalmat ne vegyenec az én testēben: Hanem te fent felséged kéfiezzen templomot és fent lakohellyt az én elmémbe és fűuembe, Es vralkodiál rellyességgel én bennem, és biriad minden tagaimat, Es fentféges életben viseld azzokat, Es adgy vduóséges véget az én hiuatalomnac, hogy nagy békeféléggel és lelki örömmel ki mulhassam ez világ bol, és elfoglalhassam á te tőb valasztot feteiddel á menyei öröcké való örökséget, az örök bodogfágot, A te áldot fent Fiadban, á mű Wrunc Iesus Christusban, á te te mindenható fent Lelkednec általa: Amen.

Vgy légyen.

A Z

á fent ígédben gyönyörkedne, és tőb lelkí bizodalma te hozzád folyānac, Es te benned vetie mindē reménfégeket. Dragalatos dolog, békeféges tūréssel meg várni és reménleni á te kegyelmes segitfégedet: Mert á te irgalmaságod nagy, Mellyből el nē seleyt-hetet á fegény nyomorultat: Nē vés el ezokaért, héiába sē lefen á nyorultaknac bizodalma és reméfége. Imè, felséges Wt Istē, A mű attyainc te bēned biftanac, és te benn d vetettéc mindē reménfégeket: Es mikorō te hozzád kiáltottanac, ottā meg fabadítottad őket: Es te bēned bizuán, Soha meg nē fégyenyűltene: Ezokaért mű is te bēned vetettűc mindē bizodalmaikat és reménfégűnket, Es á mű fűűket ki rakiuc elődbe. Ides Istenűnc, Te vagy á mű reménfégűnc: Te na- H ij lad

lad vagyon á kegyelem és az v
heterlő nagy irgalmaság, Es cza
te tölled egyedől vagyon á sege
delem, és á meg szabadítás: Nincz
határa á te kezednec, Es nem rő
vidült meg á te áldot fent karod,
hogy nem tudna segiteni. Heiá
ba nem eset senkinec soha, á ki
reménstéget vetette te benned,
Dragalátos dolog, vala ki bizo
dalmát veti te benned: Mert te
vagy az Wr, Te vagy á segítő,
és á Megszabadító. Heiába valo
dolog, á ki bizodalmát és remén
stéget veti az emberekbe. Iay az
zoknac minnyáian, kic el sackad
nac tölled, és kic kétségben esnec
te benned, Es kic hitetlenségből
budosnac alla s fel segitség ért, és
óltalom ért. Iay á kétségben este
nec, Miért hogy hitetlennec lő
tenec: Mert meg nem menekő
hetnec

hetnec semmiképpen. Mert átko
zot az, ki emberben, és ember
nec hatalmában veti az ő bizo
dalmát, Auagy ki egyéb terem
tet állatokban, auagy az őnē cze
lekedetiben veti az ő reménsté
get. Mert á képmutatóknac bizo
dalma és reménstége el ves, és hé
iában el mulic. Az ő reménstégeg
ollyan mint egy pókháló. Keg
yelmes Wr Isten, adiad, Hogy én
öröcké raggaſka: haſſam czac á
te nagy irgalmaságodhoz, Es ho
gy ſűuem ōruendezzē á te nagy
kegyelmességedben, mellyből kéſ
vagy műnket mindenkoron meg
segiteni. Erősits meg műnket, ho
gy álhatatosſoc legyűnc á mű re
ménstégűnkben, á te kegyelmef
ségedben bizuán, mint egy erős
kővárban: Es á te fent Lelked
nec általa arra vigy műnket, Ho

Hij gy n in

lad vagyon á kegyelem és az v
heterlő nagy irgalmaság, Es cza-
te tölled egyedől vagyon á sege-
delem, és á meg szabadítás: Nincz
határa á te kezednek, Es nem rő-
vidült meg á te áldot fent karod,
hogy nem tudna segíteni. Heiá-
ba nem eset senkinek soha, á ki
reménstéget vetette te benned,
Dragalátos dolog, vala ki bizo-
dalmát veti te benned: Mert te
vagy az Wr, Te vagy á segítő,
és á Megszabadító. Heiába valo-
dolog, á ki bizodalmát és remén-
stéget veti az emberekbe. Jay az-
zoknak minnyáian, kic el sackad
nac tölled, és kic kétségben esnek
te benned, Es kic hitetlenségből
budosnac alla s fel segítség ért, és
óltalom ért. Jay á kétségben este-
nek, Miért hogy hitetlennek lő-
tenec: Mert meg nem menekő-
hetnek

Handwritten notes in cursive script, likely a continuation or commentary on the printed text.

hetnek semmiképpen. Mert átko-
zot az, ki emberben, és ember-
nek hatalmában veti az ő bizo-
dalmát, Auagy ki egyéb terem-
tet állatokban, auagy az őné cze-
lekedetiben veti az ő reménsté-
get. Mert á képmutatóknac bizo-
dalma és reménstége el ves, és hé-
iában el mulic. Az ő reménsté-
gec olyan mint egy pókháló. Keg-
yelmes Wr Isten, adiad, Hogy én
öröcké ragga fka: hassam cza á
te nagy irgalmaságodhoz, Es ho-
gy fűuem örüendezzé á te nagy
kegyelmességedben, mellyből ké-
vagy münket mindenkoron meg
segíteni. Erősits meg münket, ho-
gy álhatatosóc legyűnc á mő re-
ménstégűnkben, á te kegyelmef-
ségedben bizuán, mint egy erős
kővárban: Es á te fent Lelked-
nek általa arra vigy münket, Ho-
gy n in-
Hiij

gy minnyaiunc meg tisztullyn
minden bűneünkől, vgyan azzó
álhatatos reménységben, Mint te
tísta és fent vagy: Hogy eképpé
ő általa meg tisztuluan, à te áldot
fent Fiadnac vérében, méltóc le
gyűnc el foglalni és birni vgyan
valóban, à mellyeket à te fent fel
ségednec ígérteiben it ez világó
magunknac kapczoltuc, igaz lel-
kű bizodalomnac általa: és mel-
lyeket lelkű reménséggel finet-
len vártuc te fent felségedről, A
te áldot fent Fiadban, à mŕ W.
runc Iesus Christusban: Amen:
Vgy légyen.

A Z I I I I K E D I I M A D.
S. A. G.

A keresztényi alázatosság ért való
könyörgés.

Órcc

R Ó C, mindenható, felsé-
ges Wr Isten: Miért hogy
vtálatos te előtted à kőuély és fel
suualkodot fűw, Es azt bűnrőt-
lenné nem hadgyod. Mert à ki-
nec fégyent vallani, és kinec v-
gyan el kel vesni, Az előfer kő
uèle lefen, és el hífi magát. Mert
à kőuély és fel suualkodot fűw,
bizonyos iele à fégyen vallásnac
és az el vesésnec: O áldot Isten,
sercegeknek Wra Istene, Te min-
denkoró meg gyalástad à kőuély
és fel suualkodot fűueket: Mo-
stan is meg gyalázzad à kőuél-
lyeket, Es meg haboriczad az ő
okoskodásokat, és igen bölcz ta-
náczoikat, mellyekkel tanáczo-
nac és fel támadnac à te fent Igé-
ied ellen, és à te egyűgyű hi-
ueid ellen, kic tisztan à te fent
akaratozat vgyekőznec
Hű . kőuct:

az embernek, Hogy kazdag lo-
tén, fel fuualkodic, és negédes-
kodic à miat? Lám mind ezec el-
mulnac mint az arnyéc. O kegy-
elmes menyei fént attyám, Oltal-
maz meg engemet à lelki kőuély-
ségtől, és à testi batorfágtól, Mel-
ly védelemmel egyebet nem
tud gyümölczezni. Vess zabo-
lót fiaimban, hogy el ne hidiem
magamat à te kegyelmes aiándé-
kid ért, mellyeket adtál ennékem:
Ne hadgy gonoful élnem azzo-
ckal, Hogy felebaratimat meg-
válnám azzoc miat. Mert mű-
magunktól semmiéc vagyunc.
Valami nállunc vagyon, Mind
te tölled vőttéc azzokat: Hogy
hogy dicsőgethetnéc tehát va-
laki, Mint hogy te tölled nem
vőtte volna mind azzokat, mel-
lyek

ec ő nálla vadnac? Ezért à te
rent Lelked által vezérli münket,
Hogy alazatoságban vissellyuc
münket mindē életünkbe, Es ho-
gy ne tulaydoniczunc magunk-
nac semmit: Mert czac à bűn, és
à nagy gyarloság műunc: Adiad
meg esmernunc mind ezeket mű-
nekunc, Hogy bánatos, és tőre-
delmes fűwből vallást tehessunc
te előttet, Es à te áldot kegyelme-
ségednec kezébe aiánlyhassuc ma-
gukat, Mert, őrc Wr Isten, te va-
gy az világoságnac attya, Kitől
mindē ió és tekéletes aiándéc fár-
mazic. Meg óltalmaz engemet
fességes Wr Isten, à rógalmazzok-
nac mérges nyeluektől is, hogy az-
zoc ne czelekőthessenec velē az ő
kiuáságoc ferēt, Es hogy láboc al-
la ne tapothasac Sőt azzokat is meg-
terítsed, kegyelmes Wr Istē, az ő
gonof

gonosz vtakrol, à te keresztényi
viadban, Hogy bűneket meg e
ismeruén, ők is meg alázzák ma-
gokat te előtted, à te hatalmas ke-
zed allà, Hogy eképpen minnyá-
ian te engedelmes fiaid léuén, ked-
vedbē lehesűnc mind élűic, Es vég-
re örökké vduózűlhesűnc, A te
áldot fent Fiadban, à mű Wrunc
Iesus Christusban, A te minden-
ható fent Lelkednek általa: A-
men, Amen: Vgy légyen.

A Z V. K E D I I M A D- S A G.

Az hazagságbeli kereszténynek ért valo
könyörgés.

S Z E Ntféges Wr Isten, keg-
yelmes mennyei fent atyám
ki remagat főrzettel és rendeltel
az házafagot, Es kedved vagyō
abban

*hogy gonoszok
meg bűneiket
meg e ismeruén
ők is meg alázzák
magokat te előtted*

ban, hogy nagy szeretettel el-
hűc ketten, Tudnia illic, à férfur,
és az ő felesége, ebben à te ren-
delésedben, Es hogy az ő háza-
fagoknak gyűmölczűel betűlűic
à földet, Es az ő magzattyokkal
meg faporittyák à te keresztényi
fent gyűlekűzetedet: Kűnyűrgec
te fent felfűgednec, Miűrt hogy
az álnac gonosságos őideg igen
gyűlűli te főrzűlűdet, Es azzac
kűzet cűt à te rendelésed is, az
házafagot, Melly vűtűn napűként
minden gonosz akarattal lesűlkű-
dic, és minden álnakságűal vűg-
yekűzic aűt meg fertűkűtűni, és
meg bontani, és te fent felfűged-
nec gyűlűlűségben hozni: Mon-
dű, alázatűsű kűnyűrgec te fent
felfűgednec, Hogy adiad à te fűt
Lelkedet minden keresztűyűni há-
zafagoknak, Hogy meg esűmerhesű-
sűnce

senec tégedet, ki è főzetnec
py rendelõie, Hogy olly vigaszt
lást vehessenec fűuekben, Műuel
hogy fent, és teneked kedues é-
letben éllyenec, mellybē teneked
is folgalhassanac, Mellyben is vő-
uőzülhessenec: Hogy az ő iő lel-
kű esmeretekből, ides és fő aka-
rattal mind aſt czelekezhessenec,
à mit az ő hiuatallyoknak fent rē-
di keuán, Hogy eképpen az igaz
hitben, és az iő lelkű esmeretnec
bizonságában éluen, öröcke vő-
uőzülhessenec, Adiad, kegyelmes
Wr lsten, Hogy minden kereſty-
yeni házafoc tégedet beczúllye-
nec, tégedet féllyenec, Es hogy
igaz ferettedben, és kereſtyéni
egyenességben egy más melet él-
lyenec, Es békeséges tőrő fűuec-
kel, az ő ortzaioknac verétéké-
ben meg egyéc az ő könyereket,
Es hogy

hogy kereſtyéni tanynál-
lat és oktatással, minden ifle-
nességben felncuellyéc az ő mag-
zattyokat: Annaſ felete, Hogy
kereſtyéni czendeféggel viſſel-
heſſéc à fent kereſtet melly min-
denkoron kőueti az ő fent fő-
zeteket. Tauozd el töllec à fent
házafagnac ellenſeget, az gonof-
álnoc ördeget, hogy az meg ne
bonthaſſa à te fent rendeléſedet,
és egybe veſſéſt ne fereſheſſen
az házafoc közet, Es hogy bé-
kételenſégbe és botrankozásban
ne eytheſſe őket, Es hogy be-
ne kőritheſſe őket hitctlenſég-
nec általa az ő iőriben: Ne
hadiad meg keſerűteni az ő fű-
ueket egymáshoz, és egymáſt gyű-
lölni: Hogy egymáshoz, és egy-
más ellē valo gyűlölſégből, vagy

pa: 32

David V. K. 18
2. egyenlően
1901 *magus*

parázsalagban essenec, vagy
mással vereködienec, vagy egy
mással elfussanac, Es fégyenben
és éktelenségekbe, és vndoklágó
bűnekbe magokat, te fent felsé-
ged ellen, be köuerienec, Az
lelkű esmereteknec öröcké való
meg sebesítésével; Kegyelmes W
Isten, Oltalmaz meg őket az ör-
degnec mérges czalárdái ellen.
Hogy Isteni életbe ne essenec
Es hogy meg ne haboritassék az
ő Istennes életeknec gyakorlása,
és az ő ayítatos te hozzád való i-
mádságoc, Es hogy botrankoza-
sára ne legyenec à te keresztényi
Gyülekezetednec, Es hogy ne
haborítsák meg bennec à te áldot
fent Lelkedet. Kegyelmes W I-
sten, à te áldot fent Fiadért kö-
nyörül minden tévelygő fegény
házafokon; Adiad nekic à te fent

Lelkedet

Lelkedet, Hogy ekekbe vehessék
magokat, és hogy meg békéllye-
nec egymással, Egyic à másiknac
tellyes fűből meg boczathassa
az ő vétkei, Es hogy meg emle-
köfhesse az ő tisztokról, Es
egymással lakhasanac tista fere-
tetben, és fent híw fégyben: Ho-
gy meg tanólhassák à te fent igé-
det keresztényi forgalmatossággal
Es hogy minden bűkségekben, és
haboruságokban czac te benned
vethessék minden bizodalimokat:
Es hogy tégedet dűczöithessék
az ő keresztényi imádságokkal, és
fent életöckel: Hogy ekepben ta-
laltatúan à te tisztetben, teng-
ked mindenkoron keduedben le-
hesse, Es hólóc után, mindē
fent házafokkal, à te menyei fēt
öröklégednec, mind öröcké örö-
kesse lehessenec: A te áldot fent

I

Fiadban

Fiadban, à mŭ Wrunc Iesus C
stusban, A te mindenható Fent
Lelkednek által : Amen, Amen.

A Z VI. K E D I I M A D. S A G.

A keresztényeni iffúság ért való
könyörges.

IR G A Lmas Wr Isten, men-
nyei Fent atyánk, ki bereted à
gyermekedet: Mert est meg ielen
tőttel mŭnkŭnc à te áldot Fent
fiadban, à mŭ Wrunc Iesus Chri-
stusban, Ki mikoron az Aposto-
loc el űznéc à gyermekeket töl-
le, est monda nekic : Ne űzzétec
à gyermekeket töllem: Mert űuéc à
menyország. Bizony mondom
tű nektec, Hogy azzoknac An-
gyali mindenkoron nézic az én
mennyei Fent atyámnac finét.
Mert

Mert à te Fent feléged est keu-
nya, Hogy az ártatlannoc is té-
gedet dűczõitsenec, és fel magas-
tallyác à te áldot Fent Neuedet.
Es vgyan ezokaért paranczoltat,
Hogy à fűlõc fel nevellyéc az ō
magzanyokat à te esmereteden,
és à te Fent akarodnac meg es-
meresében, és à te félelmedben.
Könyörgec teneked, kegyelmes
menyei Fent Atyám. à te áldot
Fent fiadban, à mŭ Wrunc Iesus
Christusban, ki mŭnkŭnc ez vi-
lgra fűlettetuén, az ō dragalátos
Fent vérét nem czac mŭ erõttŭnc
Hanem à gyermekec ért is kion-
totta, Hogy ōc is lőnnénec à te
mennyei bodogfagodnac örö-
kesi : Hogy adiad à te Fent Lel-
kedet minden fűlõknec és
czalados embereknek, Hogy

I ű

annac.

annac inditassából minden
pen meg tanyitfác, és meg tanyi-
tassác az ő magzattyokat, és min-
den czaládiokat, à te fent Neued-
nec, és à té áldot fent Fiadnac es-
imeretire, Es à te fent akaratod-
nac meg értésére, A te fent igéd-
ből, és tífia tudományodból: A
te áldot fent Neuednec tífieségé-
re, Es őnégic örök vduősegekre.
Vigyáz, kegyelmes Wr lten, à
fegény iffiuságra, és meg óltal-
mazzad őket, hogy hamis tudo-
manyoc, és káromlo vndoc véle-
kedésec miat, Auagy hamis ba-
banosságokkal, Auagy egyéb I-
stentelen gonos példákkal el ne
tantorítassanac, auagy tévelygés-
sekbe ne eytessenec: Meg óltal-
mazzad őket gonos társaságoktól,
Tobzodásoktól, réfsékségektől,
Hengléséktől és hiuolykodások-
tól, bu-

buyaságoktól, Es hogy go-
nos nyaiaskodásoktól, és egyéb
gonos példaknac általa, rut és vn-
dokságos gonosflágokra ne indi-
tassanac, és meg ne czallattassa-
nac: Inkáb adgy fent Leikedet
minden gyermekeknek, és mindē
itfiaknac és czalados népeknek,
Es nemz tífia és engedelmes fű-
uet ő bennec, Hogy az ő fűleick-
nek, wraknac, Tanyito Mesterek-
nek minden képpen engedelmes-
sec legyenec, Es hogy alázatos fű-
uel fel vegyéc töllec à fenytéket
à tanyitást és oktatást: Hogy à te
félelmedben fel neucköduén, er-
telmessec, és à te fent országodra
bölcszec lehessenec. Miért hogy
kedig az embernek fűue, à mű-
fűleünknek. Adamnac és Euá-
nac esetű és bűnei által tellyesség-
gel meg veset, Hogy immar gyer-
meklé

mekfégektől fogva gonofság
ra, és vndoc bűnekre haylando,
Ezokaért könyörges teneked, ke-
gyelmes menyei fent atyám, ved-
el az iffiuságnac fűuéből à termé-
fet ferént valo bolondságot, Ho-
gy ne rugódozzanac à tanyitas,
oktatás és à fenytéc ellen, Ha-
nem, hogy engedelmes fűuel ta-
nóllyanac iárni à te iármokban,
Es hogy minden akaratiyokat,
és minden czelekődeteket fabiác
à te fent Igédhöz, Hogy min-
denekben kelemetessé legyenec
teneked. Ezokaért, fent WR
Isten, plantály minden gyerme-
keknek, iffiaknac, czaladoknac
fűuében, à te áldot fent Neued-
nec becziületét, és félelmet, Es
had vezérlye à te mindenható
fent Lelked őket minden jókra,
Hogy meg tanollyác à te fent I-
gédet,

let, Es à te fent akaratot fe-
rént rendellyéc az ő egész élete-
ket, az igaz keresztényi hitben,
A te feretiben, Es tista Lelkő
esmereiben, Es minden jóságos
czelekődeteknek gyakorlásában:
A te áldot fent Neuednec dű-
czóitesére, és fel magasztalására,
Es őnekic örök vduófégekre: A-
mü Wrunc Christus Iesus-
ban, A te áldot fent Lel-
kednec általa: Amen,
Amen: Vgy
légyen.

A Z VII. KEDI IMAD S A G.

A gonó Sathan orfágának ellen valo
könyerges.

○ Wra Ies9 Christo, à mü örök
és mindenható Wi Istenünk
nec

nec fent Fia, Mű megváltón.
Közbejárón: Miért hogy a go-
nos őrdég ez veset világnac teie-
delme, Es ő amaz nagy és erős
fegyueres, ki meg őrizi, és meg
óltalmazza az ő palotaiát, Es fi-
netlen arra vgyekőzic, hogy az
ő birodalmát, és az ő orfagát
meg őregbítze, hazugságockal,
karomlo vndoc vélekedéseckel,
Hamis tudományockal, Baluán-
yozáslockal, Babanoságockal, Is
fonyu bűneckel, és minden fele
rutságos vétkeckel: Ezokaért kö-
nyörgec teneked, ki vagy az E-
rősb vitéz, ki meg győftet az ha-
talmas pokolbeli Goliathot, Es el-
vőttet az ő fegyuerit, Es az ő rag-
gadamányat el őftottat, Es meg
haborítottat és meg erőltényít-
tet az ő birodalmát, és hatalmát:
Mondom könyörgec te fent fel-
ségecne

dne, Hogy innég toua is
nég rontsad, és semmie tegyed
a gonos őrdégne hatalmát, biro-
dalmat és orfagát, Es meg óltal-
maz munket, kegyelmes Imanu-
elunc, a te Isteni hatalmadnac álta-
la, mindē ő álnakságos és dühös
czalárdságító, és az ő birodalmá-
tol, és orfagától, Mellyben egy-
eb ninczen főtűtségnel hitetlen-
ségnel, vndoc bűneckel. Rutsá-
gos vétkeknél, és minden fele is-
fonyuságoknál, mellyekben w-
ralkodic az ő kiuansága ferént,
az hitetlenségne fiaiban, és az
Istentől fackattac közet. O W-
ram Iesus Christus, az őrdőc min-
denható Istennec áldot fent fia,
ki vagy munkunc az igaz Sam-
sonunc, és a mű győzedelmes fel-
éges feiedelmunc: Ki a te fent
alálod által meg győftet az ő-
rőc ha-

róc halált, Es diadalnot v
 mind à Bünen, mind az örök
 gen, mind à poklon: Es mind az
 zokat ki szabadítottat belőle, ki
 à sötétségnek köteliuel arra kö
 tőzue valónac, Allázatos Büne
 könyörgec teneked, Nyuycza
 ennekeim à te királyi fent Lelke
 det, Hogy annac vezérleséből ál
 hatatoson meg maradhaszac az te
 fent országodbā, Az igaz hitben és
 io lelki esmeretbē: Es hogy az ő
 segítéséből meg tekélhesse az én
 fogadásimat, mellyeket fogattam
 te fent felséged által, à mű men
 nyei fent atyánkna, à mű ál
 dot Istenünknek, Tudnia illic, Ho
 gy à te fent Gyülekezetőt bē fent
 tül és ártatlanul akaruc élni, à te
 fent Euangeliumot ferént: Es
 hogy tellyességgel bucufluc a

lakben, Hogy annac enged
 nenc az ő gonos kiuralsági fe
 rént: Es hogy tagainkat ne adiuc
 eskezül az igazágnac, Hogy à
 Bünnec rabiai ne legyűnc. Légy
 segítségül, Hogy à te kegyelmef
 ségedből fűűnc ferént meg gyű
 lölhesűnc mindē vndokságokat,
 és azzoktól el bucuflhasűnc:
 Magunkat kedig teneked meg
 aianlhasűnc, Mint azzoc, kic à
 halálból immaron fel tamattanac,
 és wy életbe háktanac: Hogy te
 neked élhesűnc, és folgálhasűnc
 Mind it ez világon, Mind amot
 à más világon öröcken öröcke, à
 te áldot fent fiadban, à mű Wűc
 Iesus Christusban, à te min
 denhato fent Lelkednec
 általa : Amen,

Amen.

Kiij

A VIII

karunc

A VIII. KEDI IMA S A G.

Estueli Dicziret és áldás.

KE Gyelmes W R Isten, Ma
menyei fent atyánk: Min-
den nap te hozzád kiáltok: Mi-
koron iyedségben vagyok, czac
te hozzád kel folyamnom: Estue
kedig meg emlekőzem a te iouol-
todról, és a te nagy hiw ségedről,
mellyet meg mutattat én hozám.
De kiualtképpen mostan halá-
kat adoc teneked, Hogy minden
érdemem kőuül, czac a te tista ir-
galmasságodból, és a te nagy ke-
gyelmességedből, engemet ez mai
napō meg őltalmaztal mindē ká-
roktól, és veszedelmektől, és meg
őrűstel engemet a gonos és álnak-
ságos Sathántól, Hogy sem tizzel
sem vízel, sem egyéb módon va-

la. ni.

képpen kárt nem tehetet en-
nekem, vagy én raytā, vagy cza-
ladímon, vagy iofágímban: Es
hogy egyéb képpen is serelmet nē
valottam testemben, auagy kárt
egéségemben. Ezért tista fiw-
ból halákat adoc teneked mostan
és mind öröcké: Es könyörgec
teneked, Hogy könyörül ray-
tam, a te áldot fent Fiadnac
vére hullása ért, Es meg bo-
czássad ennekem minden bű-
neimet, Kiualtképpen azzokat,
Mellyeckel ē mai napon vet-
kestem te ellened: Ez iōuendō
éyen is őltalmaz meg engemet,
kegyelmes Istenē, az én kegyelē
ellenfegemtől, az őrdégtől, és min-
den ő álnakságos czalárdságítól,
Minden ő iyesztésitől, és mér-
ges babanaságítól: Mind enge-
met, mind czaladimat, mind min-

K iij

den io-

den iofagimat és marhaimat,
tól, vitzól, Selektől és minden
fele egű haboruktól: Es mind te-
stű s' mind Lelkű károktól. Vis-
feld raytam, és mindenimen à te
áldot fent kezedet, hogy békef-
séggel nyughassam. Es noha én
főtűtlégben fekszem, Azért à te
Isteni felségednec fénye fényléc
raytam, Hogy fűuemnec à főme-
iuel meg láthassam à te dűczőse-
gedet. Mert te vagy az igaz fén-
yes világosság, melly meg vilago-
sítja minden homáloságokat,
mellyec kőrnűl foktanac műn-
ket. Velem légy, kegyelmes Wr
Isten, Mert te vagy az én pay-
sam, az én váram, én meg faba-
ditom, én reménfégem, kibe bi-
zom. Wr Isten, Te hozzád ter-
ieštem ki kezeimet estue: Sies az
én segítsegemre, Es óltalmaz meg

gemet ez éyel, Hogy az én
Leikem bűnbe ne eséc, Es hogy
testemnec ne legyen semmi bán-
tasa: Kőlcz fel engemet alkolma-
tos vűdőben, Hogy az iűuendű
napnac világosagát, à te kegyel-
mességedből őrómmel meg láthaš
sam. Mert te vagy az én életem,
ki engemet kazdagga rehetz min-
den te áldomáfiddal, A te
áldot fent fiadban, à mű
Wrunc Iesus Christus,
ban, à te mindenható
fent Lelkednec
általa: A-
men.

K v

A fe

Christus

den iofagimat és marhaimat,
től, vitzől, Selektől és minden
fele egű haboruktól; Es mind te-
stű s' mind Lelkű károktól. Vis-
feld raytam, és mindenimen à te
áldot bent kezedet, hogy békes-
séggel nyughassam. Es noha én
főtűrlégben fekszem, Azért à te
Isteni felségednek fénye fényléc
raytam, Hogy fűuemne a főme-
iuel meg láthassam à te dűczőse-
gedet. Mert te vagy az igaz fén-
yes világosság, melly meg vilago-
sítja minden homálosagokat,
mellyec környűl foktanac mün-
ket. Velem légy, kegyelmes Wr
Isten, Mert te vagy az én pay-
sam, az én váram, én meg faba-
ditom, én reménfégem, kibe bi-
zom. Wr Isten, Te hozzád ter-
ieštem ki kezeimet estue: Sies az
én segítsegemre, Es óltalmaz meg

Handwritten notes in cursive script, partially obscured by the binding.

gemet ez éyel, Hogy az én
Leikem bűnbe ne eséc, Es hogy
testemne ne legyen semmi bán-
tasa: Kőlcz fel engemet alkolma-
tos vűdőben, Hogy az iűuendű
napnac világosagát, à te kegyel-
mességedből örömmel meg láthaš-
sam. Mert te vagy az én életem,
ki engemet kazdagga rehetz min-
den te áldomásiddal, A te
áldot bent fiadban, à mű
Wrunc Iesus Christus,
ban, à te mindenható
bent Lelkednek
általa: A-
men.

K v

A fe.

Handwritten signature or name, possibly 'Christus'.

A SZEREDAI IMÁ-
ságoc.

AZ ELSŐ SZEREDAI
IMADSÁG.

Reggeli Diczéret és áldás.

ORÓC, Mindenható és
kegyelmes Wt Istén: Miért
hogy minden te teremtet álla-
tid aual tartoznac, Hogy finet-
len tégedet diczirienec és felma-
gaállyanac, Miképpen aſt is
minden nap meg műuelic az e-
gű madarkác. Mert virradóra
az ő fűp énekléseckel tégedet,
ő Isteneket és teremteieket di-
cziric, és diczőitic. Mellyel
mindeneknec előtte aſt vallyác,
Hogy te vagy az ő WROC,
és teremteicc: Ezért én is mo-
ltan tellyes fűuemből hálékat a-
doc

doc teneked, Hogy az elmúlt éy
en, és életemnec minden vdeiébē
meg őltalmaſtál, és meg tartottál
engemet, mind è mai oraiglan:
Es az éyeli főtűtségből fel serken-
tetél és fel támaſtottál engemet,
Es à te nagy irgalmaſſágodból
eſt engettet, Hogy io egeſéggel és
békeſſéggel ma reggel felkelhetē
az én ágyamból, Es mindenimert
éppen meg találhattam. Es kön-
yörgec te fent felſégednec, à te aſt
dot fent fiadnac halottaiból valo
fel támadafánac általa, Hogy in-
nec toua is meg őltalmaz engemet
mindē nyauallyaktól és veſedel-
mektől, Es velē egyetēbe mind az
én hozzā valo tartozókat. Tölcz
be műnket ez mai reggeli oránk
ba à te nagy irgalmaſſágoddal, ho-
gy ez egēſ napō io lelki eſmeret
bē és vigafagbā élheſſec, és maga-
mat gyakorl

haſ-

hassam à te fent paranczolatid-
ban, Hogy ez mai napon semmi
halálos bűnbe ne esem. Kegyel-
mes Wt Isten, közzeld velem à te
fent áldomásidat, Es adgy kegyel-
mes ménaidat minden czele-
kedetimmec. A te menyéi harma-
toddal meg neduesítsed az én el-
mémet és fűuemet, Hogy tellyes
féggel meg wyullyanac, és min-
den képpen teneked keduedre
czelekődienec. Vezérly enge-
met, ô áldot Isten, à te fent Lel-
keddel, Hogy tística fűwből fol-
gálhassac teneked, igaz fentfég-
ben és igazságban, mellyec kele-
metesec teneked. Oltalmaz meg
engemet ez mai napon, hogy se-
miben ne vétközzem ellened, Es
hogy semmiuel meg ne fertezzē
az én lelki esmeretemet. Oltal-
maz engemet minden testi kíván-
sagok,

sagoktól, mellyec viaskodnac à
Lélec ellen. Nyeluemet is meg-
oyad minden gonosztól: Es aiakt-
mat, hogy hamissat ne fóllyanac
auagy czalardságokat ne befél-
lyenec. Tauofrásd töllem min-
den vndoc befédeket, és minden
egyéb tisztátalan czelekődeteket,
mellyec à te fiaidhoz, az igaz ke-
restyénekhez nem illenec. Ol-
talmaz engemet, hogy az én mai
befédimmec senkit ne sértsec, és
senkinec botrankozására ne leg-
yec, Senkit se itéllyec, auagy el-
kárhóstassac. O áldot Isten, Vess
lackator az én fájamra, és erős
peczetel peczetellyed ást be, Ho-
gy vétségben ne esem à miat, Es
hogy az én nyeluem nyauallyá-
ban ne eytsen engemet. A te fēt
Lelkeddel világosíts meg az én
fűuemet, hogy magamat meg e-
smeruén

ismeruén, ōmagā meg fenyiczem
magamat, Hogy à te kemény ité-
leiben ne essem. Kőnyörűly raytā
ō áldot Istenem, és ad meg mind-
ezeket ennekem, à te áldot fent-
fiadban, à mű Wrunc Iesus Chri-
stusban, à te fent Lelkednec ál-
tala: Amen, Amen.

A I I. SZEREDA I IMADSAG.

A Iesus Christusnac esmereti ért való
hála adas.

OR ÓC, Mindenható, Wr I-
sten, menyec, földnec, és
mindeneknec teremőie: Hálákot
adoc én teneked, Hogy műnekűc
nyauallyás és kába fegényeknec,
meg nyilatkoftat à te fent Igédet
és Euāgelíomodat, Mellyben el-
reytezuē vadrac à bölcseségnek,
és az

és az esmeretnec mindē kīn
Mellyet maga ez világi bölcs
és nagy esűec nem látnac, sem e-
smerenec. Kegyelmes atya W R
Isten: Vgy vólt teneked keleme-
tes. Ezért, à te nagy ió teted ért,
mindenkorō diczirlec tégedet, és
fel magasztalō à te áldot fēr Neue-
det, Miért hogy keresztyēni fűlek-
től hattál engemet fűlni ez világ-
ra, Es hozatni à keresztyēni hitre,
à te segítségnednec általa: Es hogy
à te Isteni fényeségnednec általa,
meg vilagosítottat az én fűueni-
nec homallyosságot, Es meg men-
tőtrel engemet mindē hamis tudó-
mányoktól, és baluányozásfoktól
Hogy én is öröckes társa legyec,
te nagy irgalmasságodból, az igaz
hitnec általa, à te áldot fēr fiadda
à mű Wrunc Iesu Christussal, à te
kegyelmességednec nagy ígére-
ben, à te fent

Euā-

angeliomodnac általa Melly
ben megjelentőric műnekűnc, a
te ki mondhatatlan nagy kegyel-
mefégednec dragalátos kazdag-
sága és kincze, Es meg világosit
mindeneket, Hogy meg esmer-
hettyűc, Mellyic legyen az el rey
tet titoknac közefülése, Melly el
reytue volt öröktől fogva. Te ál-
dottal meg műnket, kegyelmes
Istenűnc, mindē Lelkű áldomá-
sokkal, à te menyei kazdagságid-
ban az Wr Iesusban, Miképpen
hogy ő benne műnket meg is vá-
lasztottál, minec előtte ez világ-
nac fundamentomit veretted vol-
na, Es tudtűkra adtat műnekűnc
à te akaratodnac titkait, à te iö
kedued fcrént, Es ő általa előnk-
ben adattat, Es vgy hiredet ki an-
nac vtánna: Mostan is ki mutat-
tat à nagy sötűtségekből, és meg
nyilat-

nyilatkoztatat műnekűnc az E-
uangeliomot, az alkotmatos vdo
ben, à te itéletednec napia előtt,
Hogy meg haluán à te fent Igé-
det, penitenciára teriűnc minnya-
ian, Es az igaz hitnec általa bű-
neűnk nec boczanattyát keresűnc
te nállad ő általa. Mert ő benne
vagyon műnekűnc az à fabadtság
Hogy io Lelkű bizodalommal ia-
rolhatunc à te felfégednec feki e-
leybe: Mert egyebben senkiben
ninczen az vduófé: Más new
sem adattat az emberek nec eg a-
lat, mellyben vduózűlnie kelle-
ne, Hanem czac ez à new, Iesus
Christus: Mert ő az út, ő az iga-
ság, és ő az élet: ő az ayto es ka-
pu à menyoi fághez: ő kereset
műnekűnc à mű váltzagunkat,
az ő minden ferelmességnelkül
valo dragalátos testénec fenté-
ges ala

ges áldozattyánac általa, Minde
mű czelekedetűnc, és érdeműn
nélkül. Es te fent felséged fel tá
masztotta eſt halottaiból, Es me
nyekbē fel viűn őtet, iobodra v
töttet mindē Feiedelemségec, H
talmassagoc, Erőc, wraſágoc, és
mindē felőt, à mit neűel neűeshe
nec, Nē czac ez világō, Hanē az
iőuendō világō is. Kőnyőrgec al
zatos fűűel teneked, Aiandéko
meg műnket à te áldot fēt Lelkec
del, kīnec vezērlése által álhatato
sō meg maradhassűc à te igaz és
egyűgyű értelmecben: Es hogy
meg ne czalatkozzunc az őrdég
nec iſſonyu czalárdſágoc, és az
emberek nec kullago vélekédēsű,
és az ő Istentelen és káromlo o
pinioiōc által: Hanem, hogy te
benned, és à te fent ki ielen
tet akaratodban, mind végic, ál
hatato.

hatatoson meg maradhassunc.
Mert meg esmerni tégedet, Es
igazán meg erteni à te minden
hatosagodat, Ez az őrdc élet nec
gyökere: Mellyekre segits műn
ket, kegyelmes Wr Isten, à te ál
dot fent fiadban, à mű Wrunc
Iesus Christusban, A te minden
hato fent Lelked nec általa: A
men, Amen.

A Z III. SZEREDAI IMADSAG.

Az Isteni és felebaráti igaz ſeretet őr
valo kőnyőrges.

○ Wram Iesus Christus, Az
élő Istennec áldot fent ſa,
Ki vagy à felséges Istennec tūke
re, és ſénye: Te ſerettel műnket
mind halálighan, Es à te buzgo ſe
retetből meg hóltal à keresifan
L ij mű é-

szerep
mŕ éröttŭnc, fegény nyauallyás
bŕnesec ért, Es aual, à te fentse-
ges haláloddal, meg váltottál
mŭnket: Es példát hattál aual mŭ
nekŭnc, meg tanyitŭn mŭnket,
mŭnŕmŕ buzgo feretettel mŭ is
legyŭnc egymáshoz. Kőnyőrges-
teneket, kegyelmes Istenem, à te
mŕ hozzŕnc valo nagy feretet
ért, Hogy adiad mŭnekŭnc à te
fent Lelkedet, hogy az, az ō I-
steni tizéuel meg heuicze à mŭ
hideg fŭueŭnket, Hogy igaz és
buzgo feretettel ferefhesŭnc té-
gedet, Es te álrálad, és te benned,
à te menyei fent attyadat, à mŭ
feliéges Istenŭnket és teremten-
ket, mindeneknek felette: Es ho-
gy à te fent Igédet meg tarthas-
ŭnc, Es à te wy parancolatodnac
minnyáian engedhesŭnc, Es à te
példádat minnyáian kőuethesŭnc,
Es egy-

nyad
Es egy mást, mint à te igaz tanyit-
uanit, tista fŭwból ferefhesŭnc, Es
hogy vgyan valoban mindē cze-
lekedetŭnkel meg mutassŭc à
mŭ keresfryénsegŭnket, Es igaz
hitnec gyŭmőlcziuel meg bizo-
nyitsŭc, hogy à te áldor fent Lel-
kednec általa wyonnan fŭlettet-
ŭnc és meg wyultunc legyen,
Nem el vesendő vagy elmulan-
do magból, Hanem az őrócké
meg marandoból, az Istennek e-
leuen igeiéből: Kérlec, Adiad à
te fent Lelkedet minden Keresf-
ryéneknek, Hogy az nemzē az ō
fŭuekben à keresfryéni feretetet,
mellyből tista fŭból egymást fe-
reféc, mint egy testnec igaz ta-
giai: Es egymáshoz hiucc legye-
nec: Adiad, kegyelmes Wt Isten,
Hogy az ō ferelmec egymáshoz
ne legyen hamis, auagy czac re-

tetes: Hanem, hogy igaz és min-
den képmutatás nélkül legyen:
Hogy ne feressük egymást czac
beséddel, auagy czac nyelvel: Ha-
nem téteményel is, igazā és vgyā
valóban. Geriezd fel a mű lelkün-
ket a te fent Lelkeddel, Hogy ne
czac barátinkat feressük, Hanem
ellenféguinket is, a te fent pél-
dat ferént: Es hogy czelekethe-
sűnc azzockal, kic münket gyű-
lölne, és gonost kéuannac mű-
nekűnc: Es hogy bosszút ne ké-
uányunc állani senkin: Hanem,
hogy teneked czendeű sűuel ai-
ánlhassuc mind a bosszu állást,
a mint est meg kiuánod tőlűnc.
O áldot Istennec fent fia, Ved
el röllunc minden irigységet,
gyűlölséget, ellenkedést, minden
háborodást, és minden gonos-
ságot: Tauofraisd ezeket mind

mű töl-

mű tőlűnc, Hogy azzoc által
ne fackassuc el a tekéletesség-
nec a kötelét. Rea biriad a mű
sűueűnket, Hogy minden kép-
pen meg boczáthassanac azzok-
nac, kic ellenűnc vétköstene, c,
Miképpen te is meg boczáuál
műnekűnc, Ne had el nyugod-
ni a napnac a mű busulasunkon,
Hogy helyt ne adiunc a fidal-
mazzonac és káromlónac. Ad-
iad fent Lelkedet műnekűnc, Ho-
gy szolgálhassunc teneked tibia
hitből, Melly a keresztyéni fere-
tetnec általa ki mutasa az ő creiét
és igen gyűmölcszes legyen min-
den io czelekedeteckel: Hogy mű
te benned maradhassunc mind ő-
röcken öröcké, Te kedig mű ben-
nűnc: Hogy el ne fackathassō mün-
ket senki a te fereteteiből, Se

az. Ha

az Halál, Se az élet, Se az An-
gyeloc, Se a Fejedelemségek, Se
az hatalmoc, Se az ielen való
Se az idővendőc, Se magafág, Se
alatsonfág, Se egyéb valamint
műteremtet állat: Ezeket meg
művellyed velűnc, a te nagy fe-
relmedből, mellyel feretted műn-
ket, annyira hogy halálra adta
magadat mű erőttűnc, Melly te
fántalan nagy fociotétid ért örö-
cké halálat adunc mű teneked, a
te fent Lelkednec általa, a te fent
Anyádnac öröcké való dűcző
ségén: Amen.

A III. SZEREDA IMADSAG.

A földnec gyümölczei ért való
könyörgés.

O REC Mindenható Wt Isten,

Isten, Menynec és földnec Királ-
ya, Ki a te kimondhatatlan nagy
io vóltodból, mind a tellyes föld-
det megékesitet mindenféle fűp-
nevéshégl, és gyümölczeckel,
Mellyekből mind az emberec,
mind a barmoc élne, és meg tá-
plállyac magokat: Kérlec tégedet,
a te véghetetlen nagy irgalmasá-
god ért, hogy meg áldiad a mű
orágunknac földét, kiuáltkép-
pen a mű várasunknac határát,
Hogy az ő gyümölczeit meg ad-
hassa: Mert a te kegyelmes áldo-
masod nélkül, a mű dolgunc sem
mi: Mert akar mint örökediűnc,
Soha egy buza főmetsket ki nem
hothatunc a földből, Hanem ha-
te fent felséged neuést és gyara-
podást adtz neki. Ezokaért, ke-
gyelmes Wt Isten, paranczol az
égeknek, hogy alkalmas esőket,
M és hafi-

és hasznos harmatokat adának a
földre, Hogy a te kegyelmes ál-
domásidból nyőhesse nec mind a
földi vetésed, és minden földi ve-
teményed, és gyümölcs. Meg
óltalmazad őket gonosz: dőktől
fergetekeitől, rodáktól, vősegek-
től, faskáktól, hernyoktól, rebol-
lyoktól, Kő esőktől, és mindēfele
veszedelmektől. Ne hadiad hiuol-
kodni a földnek a te nagy hara-
godban, Hogy pusztan ne álljon:
Ne reckes be az egeket a te bu-
sulafodban a mű nagy soc bűne-
űnc ért, Ne hadiad mint egy va-
snac lőnni, Es hogy a föld olyan
ne legyen mint egy ertz: Hanem
adgy reggeli és estueli alkalmatos
esőket műnekűnc: A te iő ál-
domasodból iőd gyümölczésé a
földet: Nedvesítsed azt a te iővol-
todból: A te forrásodnac, kegy-
elmes

elmes Attyánc, bőv vized vag-
yon. Sépen meg viragoltsad és
meg coronazzad a mű földűnket
a te iőuoltodból. Had czőpegie-
nec a hegyec keverféggel és méz-
zel a te bőv féges áldomasodból,
Es öltezd fel kiesféggel mind kő-
res környűl az halmokat. Had tel-
lyenec be a lapátz földec mindē
fele kever barmockal: Es minden
hegy oldaloc rakuác legyenec
mindē fele fűp gabonákkal. Ke-
gyelmes Wr Isten, Ved őltalmaz-
ban a mű egész orfágűknac földét
kiuáltképpen a mű várasunknac
határát, őltalmaz meg mind az ve-
téséket, Adgy iő gyarapodást az-
zoknac: Őltalmaz meg orfágűk-
nac földét mindē veszedelmes egű
haboruktól, gonosz fergetektől és
esőktől: hogy drága vőd, chfégce
reác ne fállýaac. Te fűt felséged
M ij előtt val-

vallyuc à mŭ hálaadatlanfagun-
kat , Hogy el vertŭc vgyan à
te iauaidat : De gonoful éltŭnc
velle, Nem à te tŭtŭségedre, sem
felebaratinknac segítségerekre: Ha
nem gonof tobzodásokra kŭltŭt
tŭc, és testi gyŭnyŭrŭsŭsŭgekre: S a
nnyuc banyuc à mŭ gonof cze-
lekedetŭnket, és minden bŭneŭn-
ket: Es kŭnyŭrgŭnc te fent felsŭ-
gednec, tekints à te áldot fent fi-
adra, à mŭ Wrunc Iesus Christu-
ra, és azért légy kegyelmes hoz-
zánc, Es az ō mŭ erŭttŭnc valo
elŭgtétele ért boczásd meg min-
den gonof bŭneŭnket : A te ke-
gyelmes fŭmeiddel tekincz re-
ānc à magas menybŭl, és kŭnyŭ-
rŭluén raytunc, meg boczássad
minden bŭneŭnket, Es ne vond
meg tŭllŭnc à te kegyelmes áldo-
maŭodat: Hanem viŭŭllyed gon-
dun.

dunkat, Hogy mindenekben meg
esmerheŭŭc à te áldot bŭw ŭgŭ-
nec kezét , Es lelku ōi ōmmel, és
igaz hálaadással vegyŭc meg tŭl-
led , Es tégedet diczirheŭŭc , és
felmagaŭtalhaŭŭnc , Miért hogy
mind testŭnkben, mind lelkŭnk-
ben táplálŭ: Azzon te áldot fent
fiadban, à mŭ Wrunc Iesus Chri-
stusban , A te mindenható fent
Lelkednec általa : Amen.

A Z V. S E R E D A I I M A D S A G.

Minden Bŭneŭec ért valo kŭny
ŭrgŭs.

O R Ő C, mindenható felsŭ-
ges W R Isten, Mennyei ir-
galmas fent Attyám, Kinec nin-
czen kedue az Iŭtenteleennec ha-
lalában: Hanem aŭt kiuánod. Ho-
M ij gy meg

gy meg terien az ő gonos életéből, és élyen, Mint meg ielentőt tet est à te bent akarodat, à te bent Lelked nec általa, à te bent Igédben: Könyörges te bent fel séged nec minden én felebaratim ért, Kiket az álnac gonos ördeg meg czalt, el hittegett, és vak ságban eytet, és kiket az ő orfagában à sötűtségben fogva tart, és minden vndokságos bűnekben finetlen forgar, Es minden ißzonyuságos testi és lelkű rut ságokban, és testi kiuanfagokban úntalan fereft, Kik nec ertel mec meg sötűtet, Kic ez világi vak ságban be estenec, és az ő vndokságos moslékában finet len keuered nec, Tobzodásokbā, buy ságokban, paraznaságokban, és egyéb mindē fertelmesegek bē: Ad meg nekic à te bēt Lelkedet,

ki meg vñe az ő elmeieket és bű ueket, Hogy magokat eßekbe vegyenec: Vilagosicz meg az ő el meieket és bűueket, Hogy meg esmerheßéc, Melly igen vesedel mes életekbē élyenec, Es adgy ertelmet, és erőt, nekic, hogy az ő ki mōdhatarlā nagy vesedelmekből kifaladhasanac, és meg menekōt hessenec: Had terienec meg te hozzád, Wr Istén, Es had nyerienec bűnek nec boczanattyat, az igaz hit nec általa, à te áldot bēt fiadbā, à mñ Wrűc Iesű Christusbā: Had adiac magokat tellyességgel à te bēt akararod allā, hogy mindēkép pen à te bēt igéd, és te paranczolatid bē rént rēdelheßéc az ő tellyes életeket: Hogy az ördeg nec fok ságából ki szabaduluā, öröcké vdu ő züllyenec. Wr Istē, à te kégyelmes vōltorbol vigyáz reāc, Had mene

tűnc ez világban minden Balua-
nyozástól, minden babonaságok-
tól, káromlasoktól és fidalmaz-
zásoktól, A te áldot fent Neued-
del való minden gonosť élésektől,
A te fent Igédnec minden meg-
vtalásoktól, Minden engedetlen-
ségektől, Emberi öldeklésektől,
minden fele vldézésektől, egybe-
vesésektől, háboruságoktól, kar-
doskodásoktól, irégységektől, ha-
raguásoktól, gyűlölségektől, Tob-
zodásoktól, tisztátalanságoktól, pa-
ráznaságoktól, Házaságtörése-
ktől, faytalanságoktól, Lopások-
tól, koborlásoktól, vsurásoktól,
telhetetlenségektől : Hazugsá-
goktól, emberi rágalmazásoktól:
Kövélységektől, tobzodásoktól,
fertelmes czelekedetöktől, Melly
vndoc bűnec miat meg fidalmasť
tatic à te áldot fent Neued, Es
mellyec

mellyec által káromlatatic à te fent
Igéd és Euangelíomod, Es meg-
botrankosťtatic az Iffiuság, és go-
nozba leſen. Ved el tőlűnc, ke-
gyelmes Wr Isten, à mű kemény
és engedetlen fűűűnket, Es à te
fent Lelked által meg lagyítsad
és meg haytsad à mű fűűűnket,
Hogy valóban fányuc bányuc
minden műiſſonyuságos bűne-
űnket, Es hogy vgyan valóban
meg esmeriűc magunkat, Es à te
fent kegyelmességed alla haytsuc
feűűnket és fűűűnket, Mellyet mű
nekűnc meg ígértet, à te áldot
fent fiadban, à mű Wrunc Iesus
Christusban: De nem czac műűc
kűnc, Hanem mind azzoknac à
fegény bűneseknec, kic az igaz
penitencia által te hozzađ tərűnc.
Légy segítségűl műűnekűnc, Ho-
gy à te kegyelmességednec általa
M v le rak-

le rakhattuc az ő embert, minden
ő faytalanfagiual, ki teuelygésbē
járuan, à testi kiuanfágokbā el ve
szi magát: Es hogy az ellen meg
wyullyűc Lelkűnkbe, és elménk-
ben, Es hogy fel öltesshessűnc az
wy emberben, ki teremptue va-
gyō à te fēt fellégednec hasonla-
toságára, tistta igafágba és fentfég
ben. Es adiad, hogy minden em-
berec el vessēc az hazugságot, és
igazat bešellyenec egymással,
Miért hogy egy testnec tagjai va-
gyunc minnyáian. Adiad est is,
hogy mindē lopóc meg terienec,
és több se ne lopianac: Hanem, va-
lami tisttes dolgokban legyenec
foglalatosoc, és kezeckel munkál-
kodianac, hogy segítségül lehessē-
nec à keresztyēni beretnec általa
à fegény bűkölködékne, Ezze-
ket, és ezekhez hasonlókat meg
műel-

műuellyed velűnc, és meg adiad
műnekűnc à te áldot fent fiadban
à mű Wrunc Iesus Christusban,
à te fēt Lelkednec általa: Amen.

A VIII. SEREDAI IMADSAG.

A fegény gyarloc és betegec ért
valo imédűg.

○ Mindenható, felséges WR
Isten, Mű menyeci fent At-
tyanc Ki à te hatalmasságoddal e-
rős vagy à fegény gyarlokban, és
erőtlenekbe, Es erős reménűgec
vagy minden bűksűgekbe, és bi-
zonyos megűabadítóioc minden-
nyauallyákba alkotmatos vűdők-
be: Könyörgec te fēt fellégednec
mindē gyarloc ért, és betegec ért,
kic betegűgekben, kóhr agyakba
vadnac, Hogy légy kegyelmes ő-
nekic

kic, és minden bűneket meg bo-
czássad à te áldot fent fiad ért, à
mũ Wrunc Iesus Christus ért. Es
adiad fent Lelkedet õnekic, Hogy
meg esmerhesséc à te fent akara-
todat, Es czendesi fűvel engedie-
nec annac, és békeséggel el tūriéc
ast: Es az által meg erősítsed az-
zokat, és meg batorítsad õket,
Hogy vigasztalásban õruendõz-
zen az õ fűvec te benned: Es
ments meg õket az õ betegségek-
től. Könyörül raytoc à te nagy
kegyelmességed ferént, mellyet
műnyaiunkhoz meg mutattat, à
te áldot fent fiadban, à mũ Wrunc
Iesus Christusbā, Es ez által meg
boczásd nekic az õ vétkeket, mel-
lyekkel tégedet haragra indította-
nac, és magokat è nagy nyaua-
lyákba eytõtenec: Meg gyógyít-
sad õket à te kegyelmes vóltor-
bol,

bol, à te kegyelmes akaratod fe-
rént: Mert te fent felségednec ha-
talmában vagyon, mind testec,
mind Lelkec, Es ha kelemetes te
neked, czac egy igéuel is meg gyo-
gyithatot õket. Te vagy à mũ
egyetlen egy oruasunc, Es à mũ
egyetlen egy reménységűnc: Es
hol minden embereknek segűtlé-
gec meg fűnic, Ottan te, à te nagy
iouóltodból, ielen vagy à te segít-
ségeddel, Ennec okaért, kegyel-
mes Wr Isten, Tekints magas me-
nyedből alla, à te kegyelmes fő-
meiddel, à fegénygyarlo betegek-
re, Es el ne hadiad õket az õ kór-
ágokban: Könyörűly raytoc,
Wr Isten, Es mutas à te fent böl-
czeségedből igaz gyógyító orua-
sokat õnekic, Es meg áldiad az-
zoknak oruasagokat, Hogy meg
gyogyullyanac à te áldomasod-
nac

nac általa : Légy segítségül ne-
kic à te ki nyuytor hatalmas Ka-
roddal, és szabadíts meg őket az
ő betegségekben. A kiknek ke-
dig job, à te kegyelmes bölcze-
segedből, és iő akaratodból, Ho-
gy ez nyomorult világban ki mul-
lyanac, hogy tovább itt ne veséd-
jenec enyi soc nyauallyákban és
nyomorúságokbā, Azzoknac ad-
jad à te fēt Lelkedet, ki vigasztal-
lja őket, Es erős hitet, Es bator-
ságos reménységet, Es az ő életek-
nek vduóséges véget: Hogy nagy
lelki örömmel és kiuanfággal te
fent felfégednec vduóséges orfa-
gában mehesenec. Azzon te
fent Lelkoddal légy velec az ő v-
rólso órákban, és vigasztallyad és
meg batorítsad őket, Hogy iő
kézülettel, minden rőtregés nél-
kül, magokat aianlhassác te fent
felfé-

felfégednec kezébe, Kővetuén à
fent Pálnac példaiat, Ki est mōda
életében: Kiuánoc kimulni ez vi-
lágban, Es az én ides wrammal,
az WR Iesus Christussal együt
lőnni. Kegyelmes WR Isten,
Lagyíts meg őnekic az ő faydal-
mokat, Es rővidíts meg nekic az
ő serelmeket, Adgy győzedelmet
ő nekic az Halál ellen, Es az ör-
degnec minden késértőti ellen,
Hogy lelki vigasztalással által me-
hesenec raytoc, Es ez veset go-
nos világban el falladuan, Nagy
örömmel el foglalhassác az ő me-
nyei öröcké való bodogfágokat,
az öröc életben, à te áldot fent
fiadban, à mű Wrunc Ie-
sus Christusban, À te
fent Lelkednec ál-
tala : Amen,
Amen.

AZ VI. SEREDA
IMADSÁG.

A gonosz ördegnec cselekedési és ké-
sérteti ellen való könyörgés.

MIN Denható WR Isten,
kegyelmes menyei fent At-
tyám: A te fent Igédből ertőd-
és, Hogy az ag Sárkány, Az ál-
nac Kégyo, a pokolbeli ördeg, a
mű dühös ellenségninc, finetlen
környülinc forog mint egy ri-
oroflan, keresuén közzülinc, ki-
el nyelhesse: Es miért hogy so-
ezer tudománya, és álnakság-
czalardsági vadnac neki, Mind-
főmpillantásban arra ingerl és e-
tekel münket a fántalan soc bú-
nekre, miképpen engedetlen-
re vihesse a te fent paranczola-
tid ellen, hogy te fent felséged-
nec öröcké való haragodban eyt-
hesse,

hesse, a mű öröcke való kárho-
zatunkra. Imé, kegyelmes At-
tyám, minden felé töreket vett-
környülinc, hogy azzokbá meg-
fokhasson münket, egy felől ez-
vilálgí kázdagságokkal, Más fe-
lől fűkelkedéseccel és fegénysé-
geccel, és testi kiűaságokkal, Más
felől, nagy bánatokkal, fomor-
ságokkal, Tífreség kiűaságokkal,
Nagy marháknac kiűaságával,
Sorgalmatoságokkal, hamisság-
okkal, és minden törüentelenfége-
által. Azzoknac felette ügyek-
zic münket meg fogni befédünk-
ben, czelekedetünkben, mind é-
yel, mind nappal: Valahol kelinc
iárunc, vtánnunc olákkodó az ő-
ördegi gyűlölséges késértetivel.
Vagy vigyázunc, vagy alofunc,
Mindenüt környülinc forog, és
torkát feláttya reanc, és ügyek-
zic mün-

zic münket be nyelni: Kegyelmes
 Istenünk: Kiczoda álhattya meg:
 Kiczoda menekethetie meg: Me-
 rt imè ő mindenkoron vigyáz, és
 soha ninczen nyugodalma neki.
 Mű kedig à mű terméket ferént
 valo restségűnc miat nem igē for-
 galmatoson vigyázzunc, Es nem
 igen vgyeközzűnc arra, hogy el-
 lene álhasűnc neki. Ezokaért, keg-
 yelmes Wr Istē, Nyisd meg műn-
 kűnc à mű főmeűnket, hogy meg-
 lathassűnc, és meg esmerhessűnc,
 műnemű, és melly igē álnac és ke-
 gyetlen ellēségűnc legyen műn-
 kűnc. Mert nem kel viaskodnűc
 testel és vérrel: Hanem az álnac
 és kegyetlen Sathānāl, ki ez világ-
 nac feiedelme. Könyörűly raytűc
 kegyelmes Wr Isten, Serkents fel
 és erősíts meg münket à te fer-
 selléges hatalmaddal: Ad reānc à

te fent

te fent fegyueridet, Hogy à mű
 hiuatallyunkban álhatatosō meg
 álhasűc, és diadalmosoc lehesűnc
 à gonosfágos őrdég ellē: Őltez fel
 münket à te fegyueridbe, űvedz
 münket fel à te igaz módásoddal:
 Ad reāc à te mellyuasodat, à te fēt
 igazágodat. Légy segítségűl, Ho-
 gy az ép fekernyēket fel vōhas-
 suc. Azaz, hogy mindenkorō rār
 hassűc à te fent Euangeliomodbā
 melly à békeségneclgéie. Minde-
 nekneclōtte kedig, adiad à mű
 főuűnkbe az igaz Hitnecl, auagy
 az Lelki bizodalomnac payfāt,
 Mellyel fel fokhassuc, es meg
 őltashuc à gonosf őrdégnecl min-
 den tizes nyilait. Tōd, Wr Isten,
 seűnkbe az vduōfégnecl Sisakāt:
 Es kesíts műnēkűnc à lelki tōrt,
 melly à te fent Igéd. Ezzec
 által had vítefűkōdiűnc. Mert

N ij

czac

ezac te hatalmassággoddal verhet-
tyűc meg à mű ellenféggűnket, az
ördeget, minden ő gonof Angya-
liual, és diadalmot vehetűnc ray-
toc. Ha te meg erőstef műnket,
Igy leűnc bátoroc, és nem tu-
dunc meg iyedni : Mert te vagy
à mű gyamolunc, és mű óltalműc,
à te áldot fent fiadban, à mű W-
runc Iesus Christusban, à te fent
Lelkednec általa : Amen.

A VIII. SERED A
IMADSAG.

Isteni dicziret, és Lelkű hálá-
adás.

O A Ldot Isten, mŭ menyel
ferelmes fent Attyánc, ke
gyelmes teremtőnc, A te áldot
fent fiadban, à mŭ Megualto W
Jesus Christusban vagy à mŭ éle
tűnc,

tűnc, vőduőfégűnc, és őrőkė va-
lo vigafitaláfunc; Tereked halá-
kat adoc tellyes fűuen ből, à te ál-
dot fent Neuednec tifta dicziret-
tel és fel magafitalással, Hogy ez
mai napon, à te kegyelmességed-
ből meg óltalmaftál és meg tar-
tottál engemet. Kérem te fenti fel-
ségedet, Hogy meg boczássad
minden bűneimet, à te áldot fent
fiadban, à mű Wrunc Iesus Chri-
stusban, Kiualtképpen mind az-
zokat à bűneket, mellyekkel ez
mai napon ellened vétkőstem, és
mellyekkel te fent felségeidet meg
haboritottam, Mind főmeimmel,
nyelveimmal, elmém-mel, fűuem-
mel, kezeimmal, és mind az egész
testem-mel &c. Es könyörgéc te
fent felséged-nec, Hogy ez iőwen
dō éyen is meg óltalmaz enge-
met, minden bűnektől, veszedel-
mektől

N ij

31
mektől, és mind testi s' mind lel-
ki károktól, mind engemet, mind
czaládimat, és minden iofágimat
és marhaimat, mellyeket à te io
keduő áldomásídból bírom. Mert
czac te benned vetem minden
bizodalomomat, és az én lelkē nec
tellyes reménység: Mert czac te
vagy az én Wram és Istenem. A
te fent kezébe aiánlom mind
testemet, ming Lelkemet, és min-
denyimet. Ald meg engemet,
kegyelmes menyei fent attyám:
Oktalmaz engemet én ides te-
remtóm: Tarcz meg engemet ir-
galmas WR Isten. A te kimond
hatatlan nagy kegyelmesség
legyen az én palástom: A te io
völtod legyen az én paplanom:
A te nagy kegyelőség legyen az
én leplem: Fedien be engemet
à te fent igazmondásod: Erősít-
sen en.

IMA 1546
fē engemet à te mindēhatóságod:
Környűl vegyē engemet à te vég
heterlen nagy feretetet. A te na-
gy kegyelmesség igazgalō en-
gernet, A te áldot fent bölcsesé-
ged, te fiad, à mŭ Wrūc Iesŭ Chri-
stus, w yitson és oktassō engemet:
A te mindēhato fent Lelked nec
világosaga, világosító meg, és vi-
gafiallyon engemet. En ides te-
remtóm, Ved fel mindē gōdomac
vigafially engemet. Aldgy meg
engemet, felséges Wram, és óltal-
maz meg az őrdegtől, és mindē
ő álnakságos czalardságitól, Vi-
lagosíts meg raytam à te áldot
fent Sinedet, Es légy kegyelmes
ennékē, Es had nyugodiam béke
séggel, és czēdesi lelki esmerettel
Had tauozzanac el töllem mindē
én ellenségim, mind testűec, mind
Lelkűec: Közbe vegyen enge-
met à te kegyelmef. fē

szekeret
léged, hogy az legyen én keze-
tem, és minden ellenfégim közet,
Mint à tűz oflop volt az Israel fi-
ai közet, és az Egiptusiak közet
hogy semmiképpē az én ellenfé-
gim hozzám ne férienec, sē min-
den czaládimhoz, és minden mar-
haimhoz. Tarcz meg engemet
az én vtólso oramban, midōn az
én főmeim nem kezd nec látni,
Füleim nē kezd nec hallani, nyelvem
nem kezd főllani, Kezeim
nem kezd nec tapasztolni, és laba-
im nem kezd nec járnyi: Mencz
meg engemet à gonosf ördegtől,
Hogy semmiben engemet ne ér-
ien. Hanem, Vigasztaly engemet
à te fēt Lelked nec általa, Hogy
nagy örēmel bemehešsec az örōc
bodogságban, és egyűt lehešsec te-
veled, és à te áldot fent Fiaddal,
à mű Wrunc Iesus Christussal:
Amen, Amen.

A CZÓTER TE KI
Imadságoc, Hálaadásoc és
Isteni dicziretec.

A ZELSŐ IMADSA G.

Isteni dicziret és áldás.

O Wram Iesus Christus, az ör-
rōc, élő, és mindenható Isten
nec áldot fent fia, Ki vagy à te
fent Attyádnac igaz vilagosága,
Es ki el vzed az éynec főttűtsege-
it, és az halálnac árnyékat. A te
áldot fent Neuedet akarom di-
czirni, Teneked akaroc diczire-
teket mondani, Es teneked aka-
roc halákat adni, Miért hogy ez
éyel engemet kegyelmesen meg
óltalmaztal, és à főttűtségből az
nap világra hoztal: Es à te nagy
írgalmazásodbol meg mentőtől
O enge-

engemet az éynec iffonyufaga-
tol, Es az kegyetlen ördegnec
rőttegetől, és az éyel iáróktól:
Es à mérges merigy haláltól,
melly ballag à főütségben, Es
minden fele nyauallyáktól és be-
teglégektől, mellyec reám érke-
hetenec volna: Azzoknac fe-
lette, Hogy fent Angyaliddal kör-
nyúl vettet az én Lelkemet, és
meg örüfret aſt, mint à iò és hiw
páſtor meg örüzi, és meg óltal-
mazza az ő nyaiát. Sőt minde-
nim, mellyeckel biroc, épen meg
maradtanac, à te kegyelmes ál-
domásodból. Mind ez te nagy
iötétid ért, és à te kegyelines reám
valo vigyazásod ért, alázatos fű-
uel halákat adoc teneked, és di-
czirem, és fel magafstalom à te
áldot fent Neuedet. A te hatal-
masságodat meg akarom hirdet-
ni, Es

ni, Es minden reggel meg aka-
rom dúcyóiteni à te nagy iò vól-
todat. Mert te vagy az én nagy
bizodalmom, Az en erős váram,
Az én hatalmas segítségem: Te
vagy az én ides Immanuclem, W-
ram és Iſtenem: Ezokaért te ben-
ned bizom. Te vagy az, ki meg
vidamítod az én fűuemet, és Lel-
kemet. Könyörgec te fent felsé-
gednec tellyes fűuemből, à te fét
fűletéſednec általa, Hogy ez mai
napon fel kőlczed reám à te nagy
irgalmaságodat, Hogy az be ar-
nyekozó engemet è tellyes napō.
Boczás reám à te menyei harma-
todat. Meg világofitſad az én vac-
terméſétemet, és homályos fűue-
met, Hogy abban fel tamadion az
igaz Haynal czillag, Es amaz vi-
lagofág, melly meg világofittya
az ébereket az öréc életre: és óltal-

maz meg engemet minden bűn-
tól, és minden veszedelmektől.
Légy kegyelmes ennekem, kegy-
yelmés WR Isten: Mert te ben-
ned vetőttem reménységemet, Te
hozzád és te benned bízic az én
lelkem mindenkoron. Légy te
az én erős karom reggel, Es az
én meg szabadítóm à nyomorúsá-
gnac vdeién. Oltalmazd ennekē,
mind testemet, mind lelkemet ve-
szedelmektől. El hayczad töllem
minden fertelmes lelkeket. Mele-
tem légy minden gonosf feletec,
és minden Istentelenec ellen, Ho-
gy reám ne közelgeffenec az go-
nosf ártalmas emberek. Kegyel-
mes WR Isten, Légy mindenűt
meletűnc à mű hiuatallyunkban,
Adgy iò előmentet műnekűnc:
Meg áldiad minden munkainkat,
és keresménűnket: Adgy erőt à
mű ke.

mű kezeűnket, Hogy à te fent a-
karatod ferént czelekődienec, ho-
gy ez mai napon, és életűnk nec
minden vdeién semmit ne vétse-
nec à te fēt paranczolatidnac el-
lene: Hanem hogy igaz hitben,
és iò lelkű esmeretben élhessűnc,
Es te benned öröcké vduözűlhes-
sűnc: Amen, Vgy légyen.

AZ II. CZÓTORT E- KI IMADSÁG.

Amű el taplalásunc ért valo hála adás.

ORÓC, mindenható WR
Isten, Mennyec és földnec
Királya: Teneked halákat adoc-
tellyes fűuemből. Hogy előfer-
engemet, nyauallyas férget, az
anyámnac méhében meg örűfűel,
és czodálatos képpen éltőtűel, és
eltaplaltál: Annac vtánna gyer-
mekűe.

mekségemtől foguan én környi-
lem daykálkottal, és kegyelme-
sen meg tartottál, és el tápláltál
mind è mai napiglan : Mostan is
minden nap gondomat visseled,
és minden családimnac főörz-
uén, à te nagy kegyelmességed-
ből mind ételt, mind italt, mind
ruházatot, és minden szükségeket
mű nekűnc. Mert, imè, kegyel-
mes WR Isten, meztelen iöt-
tem ez világra, mindenec nél-
kül búkelkőduén: De te főrzet-
tel ennekem, à te nagy irgalmas-
ságodból, és bölcseségedből min-
dè szükségeimre valókat, Es mind
azzokat, mellyec azén táplála-
somra szükségesecc valánac. Val-
lom te előtted, kegyelmes WR Istè
Hogy én méltó nem vagyoc enyi-
sóc te iauaidra, Es hogy mind
ezzec az én érdemnec felette vad
nac.

nac. En ides Istenem, Nagyoc à
te czodatételid : Mély és meg-
fokhatatlan à te tanácsid, Es vég-
hetetlen à te bölcseségednec gon-
dolati, mellyeckel vezérleš, és el-
táplálš műnket. Ninczen senki,
Mondon senki ninczen te hoz-
zád hasonlo. Meg hirdetem
mind éltig à te mű velűnc valo iò-
tétidet, Mellyec meg famlálhat-
lanoc : De noha fantalanoc az-
zoc, Azért à te fent felséged
est kiuánya tollűnc, Hogy mind
à te fent **ANGYALID**,
mind à meny, mind à föld, és
mind à földön valo emberc té-
gedet dűczöitsenec, à te nagy czo-
daid ért, mellyeket meg mutatod
raytunc, à te nagy irgalmassá-
godból, Mind teremtésűnkben,
mind táplálásunkban, az anyánk
nac méhétől fogua, mind halá-
iglan,
O iij

iglan, Ezokaért méltan mű diczi-
runc és fel magasztalunc tégedet:
De nem czac mű, Hanem min-
den gyermekünknek à gyermekí,
méglen ez világ leßen: Es velunc
egyetembe à te tística bent An-
gyali, minden teremtet állatoc-
kal egyetembe. Könyörges te fét
felségednek, Hogy innég toua is
meg tarcz, és meg óltalmaz enge-
met. A te kegyelmességedből pa-
ranczol életemre valókat enneké
és minden családimnac, Etemet,
itamat, ruhazatimat, Es minden
egyeb szükségimet. Mert te felsé-
ged iól tudia, Hogy ez világi éle-
tünkben mind ezec nélkül búkel
kódunc, Es hogy à te áldomásod
nélkül ezeket semmiképpen nem
főreshettyúc, meg sem találhat-
tyuc: Mert ha te fent felséged ad,
Vgy vehetunc, és vgy gyűthe-
tunc:

tunc: Es mikor meg nyitod à te
bőw kezedet, Akoron minden ál-
latoc telne be à te bőwféges iö-
uoltodbol. E melet gondunkat is
vissellyed, münket tanyituán és
oktatuan, Hogy à te fent aiándé-
kiddal gonoful ne élyunc, és bü-
nekre ne kölczúc azzokat, Tob-
zodásokra, kőuélységek, testi
kiuanfágokra, Es hogy főuunc
ne nehezűllyen azzoc miat: Es
hogy fesuénfégbe, telheteretlenfég
be, és pogani forgalmatosfágban
ne essunc, Es hogy az hamis Mā
monnac ne folgálllyunc belőlec:
Hogy ne essunc kélértetekbe, A-
uagy az ördegnec töriben, Es kő
lomb kőlomb fele soc és ártalmas
forgalmatosfágokban, és testi győ-
nyörűségekben, Mellyec el fűl-
lestic az embereket az vesedel-
mekbe, és az örőc kárhozáiba.
O v. Oltal-

iglan, Ezoka'rt méltan mű diczi-
tűnc és fel magasztalunc tégedet:
De nem czac mű, Hanem min-
den gyermekűnk nec à gyermekí,
méglen ez világ leſen: Es velűnc
egyetembe à te tiſta ſent An-
gyali, minden teremtet állatoc-
kal egyetembe. Kőnyőrgéc te ſēt
felſéged nec, Hogy innég toua is
meg tarcz, és meg őltalmaz enge-
met. A te kegyelméſségedből pa-
ranczol életemre valókat ennekē
és minden czaládimmac, Etemet,
itamát, ruhazatimat, Es minden
egyeb ſűkfégimet. Mert te felſé-
ged iól tudia, Hogy ez világi éle-
tűnkben mind ezec nélkül ſűkel
kődűnc, Es hogy à te áldomáſod
nélkül ezeket ſemmiképpen nem
ſőreſhettyűc, meg ſem találhat-
tyuc: Mert ha te ſent felſéged ad,
Vgy vehetűnc, és vgy gyűthe-
tűnc:

tűnc: Es mikor meg nyitod à te
bőw kezedet, Akoron minden ál-
latoc tel nec be à te bőwſéges iő-
uoltodból. E melet gondunkat is
viſſellyed, műnket tanyituan és
oktatuan, Hogy à te ſent aiándé-
kiddal gonoful ne élyűnc, és bű-
nekre ne kőlczűc azzokat, Tob-
zodáſokra, kőuélyſégekre, teſti
kiuanſágokra, Es hogy ſűuűnc
ne nehezűllyen azzoc miat: Es
hogy feſuénſégbe, telheterlenſég-
be, és pogani ſorgalmatoſſágban
ne eſſűnc, Es hogy az hamis Mā
monnac ne ſolgallyunc belőlec:
Hogy ne eſſűnc kélértetekbe, A-
uagy az őrdeg nec tőriben, Es kő
lomb kőlomb ſele ſoc és ártalmas
ſorgalmatoſágokban, és teſti győ-
nyőrüſégekben, Mellyec el ſűl-
leſtic az embereket az veſedel-
mekbe, és az őrőc kārhozatba.

O v

Oltal-

Olta naz meg münket, à te áldot fent Lelked nec általa, à telhetetlenségtől, Melly minden gonoszságoknak gyökere: Hogy az igaz hitet, és à Lelkű bizodal mot el ne vesessűc, Es magunkat nagy gyötrelmekbe ne eytsűc. Az által vezérly münket, Hogy te benned bizuán, minden forgalmatosságunkat te read vessűc, Miért hogy te vágy à műides és ferelmes fent Attyánc: Had elégediűnc meg à minden napi kenyérrel, à mit el taplalásunkra, igaz munkánc, és keresmenűnc vtán adtz, fentléges áldomásodbol: Miért hogy igen nagy nyereség ez, Tegedet, műfelleges lstenűnket, nistra fiwból bóczulni, félni, és feretni: Es meg elégedni aual, à mit naponként à te iduóltodbol nekűnc életűnkre

tűnkre főrzes, és taplalásunkra el rendelű, A te áldot fent fiadban, à mű Wrunc Iesus Christusban: Amen, Vgy légyen.

AZ III. CZÖTÖRTE- KIIMADSAG.

Az igaz Hitbeli egyeség ért való
könyörges.

FELSEGES, kegyelmes, és mindenható WR lsten, Kí à te nagy irgalmasságodbol münket minnyáian keresztyéneket hitál egy hiuatalnac reménységében. Es miképpen te fent felleged egyedől vagy WR, ISTEEN és Attya minnyáiunknac, Vgy akarod is, Hogy egy legyen à Hit, és à Keresztség: Es hogy minnyáian egyesséc legyűnc

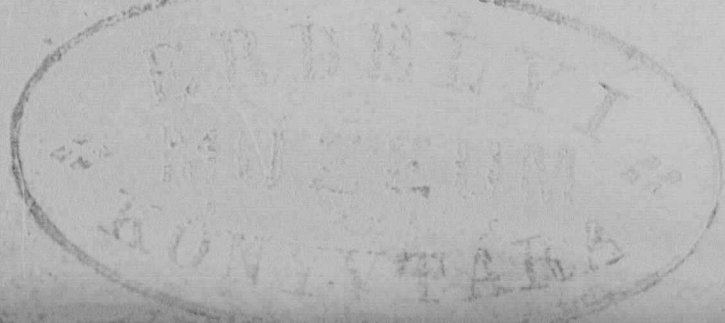
gyűnc, Miképpen te fent felsé-
ged, à te fent Lelkedben, egyes
vagy à te áldot fent fiaddal, à mű
Wrunc Iesus Christussal. Ezoka-
ért könyörgec teneked: Egybe
egyenest ed à te fent Lelked ál-
tal, minden keresztényeknek fű-
veit az egy igaz hitben: Hogy te
benned egyesec legyenec, egy ér-
telemben, egy Lélekben, és egy
Isteni igaz tiszteletbē. Tarcz meg
minket állhatatoson az egy egyű-
gyű értelemben à te fent írásod-
nac, Hogy minnyáian egy igaz
értelemben léuén semmiben pár-
tokat ne vűsűnc: Tauostassad töl
lűnc à mű gonos ellenfégűnket,
az álnac és gyűlölséges ördeget,
Hogy hamis és káromlo opinio-
kat, és Istentelen vélekedéseket
ne hinthessen közűnkbe: Hogy
az igaz keresztényi hitben czen-
desűg.

desűggel meg maradhasűc, Egy
fáyal fólhasűnc, Te felőled, és à
te áldot fiadfelől, és minden hit-
nec ágai felől, igaz vallást tehes-
sűnc: Oltalmazd WR Isten min-
den tébolygástól, és minden cza-
uargásoktól: Had legyűnc à te ál-
hatatos fent templomod, melly
az igaz fundamentomra épűtue
vagyon, eleuen hiw kőuekből,
egyűt à te Sentiddel, à patriarchá-
ckal, Es hogy egy igaz értelem-
ben és tista egyűgyű vallásban
állhatatosoc legyűnc mind öröcké:
Es hogy minden botrankozás
nélkül meg tarczuc à Léleknek
egyeségét, à békeségnek kötele ál-
tal: Hogy az igaz keresztényi fe-
retetnek általa egybe kapczolua
legyenec à mű fűueűnc, Méglen
minnyáia oda férkesűhesűnc, egy
tista és tekéletes Hit által, à te ál-
dot

dot fent fiadnac esmeretire, Ki
à fent Gyülekozetnec Feie :
Mellyből az egész test egybe fő-
restetic, Hogy mű, mint az ő
eleuen tagjai egymásból fűgi-
űnc, Hogy ki mind felebarattya-
nac foglallyon az ő aiandeká-
ual, mellyet vőt à te kegyelmes-
ségedből te tölled. Ne engedied,
kegyelmes menyei fent attyánc,
Hogy à te fent írásodnac, melly
à te fent Igéd, külembező er-
telmekbe esűnc : Tauozd el töl-
lűnc à soc hamis vélekedéseket,
Hogy párt vtessec, és káromlo kü-
lembezéssec ne legyenec kőze-
tűnc: Ne engedied, hogy valamit
czelekődiűnc visűfa vonnásokból
és tífűeség kiuanásokból, auagy
irigységekből, auagy gyűlölségek-
ből. Ved el tőlűnc minden te-
stű vgyekezetiűnc, minden i-
riggse-

rigységet, gyűlölséget, kőuűlyse-
get, és minden tífűeség kiuanást,
Ezec melet minden heűba va-
lo fogalmazatosagot és vifgalá-
sokat, melly kérdéskeűésekből és
finnyálkodásokból egyűb nem
támad, Hanem czac egybe ve-
űessec, gyűlölséget, párt vtessec,
kergetéssec, és minden fele visűfa
vonnasoc, mellyeknek miata meg-
botránkosztatic à fegény egyű-
gyű keresztényeni gyülekozet, Es
mellyec miat igen meg sebesedie,
Es mind le rontatic az, à mű az
Wr Istennec tífűta Igéie által fel é-
pűtűttet volt. Meg őyad műn-
ket az őrdegnec dűhűségétől, Es
az gonosű Istentelen embereknek
mindē álnaksagoktól, Melly által
meg akariác fackasűtani à kereszt-
ényeni egyűségnek kűtelét. Keg-
yelmes Isteniűnc, kűrlec légy
segie-

segítségül à te áldot fent Lelked
nec általa, Hogy minnyáian esek
be vegyéc magokat, és à te igaz
útadba terienec, kiket az ördeg
és az önne felfualkodásoc meg
czalt, és téuelygésben eytet, Mel
lyec által enyi soc téuelygése
hamis és káromlo vélekődése
és enyi vndoc Eretnekségec b
hozattatnac az Keresztényi fer
Egyházban, Es mellyec által eny
soc botrankozásoc, egybehábo
rodásoc, gyűlölségec, és enyi so
káromlásoc löttene, soc esier
dóktól fogua. Oltalmaz me
münket, menyei fent Attyánc,
czauargo és az álhatatlan és pá
vtó Lélektől, kinec által meg ha
boritatic à te keresztényi seregec
nec egyesége, Es à te együgyű l
ueid meg czalattatnac, és botr
kozásokbã eytetnec. Tarcz mű
k

Szabó I. 348.

V É G E.